

د اول سموئیل کتاب

د سموئیل زېږېدنه

۱ (۱) یو سړی چې القانه نومېده او د افرایم د قبیلې څخه ؤ، د افرایم د غرنۍ سیمې په رامه کې اوسېده. پلار یې یروحام او نیکه یې الیهو ؤ. الیهو د توحو زوی او د صوف د کورنۍ څخه ؤ. (۲) القانه دوه بڼځې درلودلې، د یوې نوم حنا او د بلې نوم فنینه ؤ. فنینې اولادونه درلودل خو حنا اولاد نه درلود.

(۳) القانه به هر کال د مطلق قادر څښتن د عبادت او د قربانۍ د ادا کولو دپاره د خپل ښار څخه شیلوه ته تلله. د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس هلته د څښتن کاهنان وو. (۴) په کومه ورځ به چې القانه قرباني کوله، نو هغه به د غوښې یوه برخه خپلې بڼځې فنینې ته او یوه یوه برخه به یې د هغې ټولو زامنو او لورگانو ته ورکوله. (۵) څرنګه چې حنا پرې ګرانه وه، که څه هم هغې اولاد نه درلود، خو هغې ته به یې د یوې برخې څخه زیاته غوښه ورکوله. (۶) د هغې بڼې فنینې به هغه ځوروله او سپکوله به یې، ځکه چې څښتن هغه شنډه کړې وه. (۷) هر کال به داسې کېدل، چې کله به حنا د څښتن کور ته تلله نو د هغې بڼې فنینې به هغه دومره خفه کوله تر دې پورې چې هغې به ژړل او هیڅ شی به یې نه خوړل. (۸) د هغې میره القانه به له هغې څخه پوښتنه کوله: <ای حنا، ولې ژاړې؟ ولې څه نه خوړې؟ ولې همېشه دومره خفه یې؟ آیا زه د ستا دپاره د لسو زامنو

څخه ښه نه يم؟>

حنا او عیلي

۹) يو ځل كله چې هغوی په شیلوه کې د څښتن په کور کې د خوړلو او څښلو څخه وزگار شول، حنا پاڅېده. په دې وخت کې عیلي کاهن د څښتن د کور په دروازه کې په خپلې چوکۍ باندې ناست ؤ. ۱۰) حنا ډېره خفه وه او ډېر سخت یې وژړل او څښتن ته یې دعا وکړه. ۱۱) هغې نذر وکړ او ویې ویل: <ای مطلق قادر څښتنه، که چېرې ته په ما غمزپلې رحم وکړې او زما دعا قبوله کړې او ماته یو زوی راکړې، نو زه وعده کوم ترڅو چې ژوندی وي هغه به تاته نذرانه کړم او د هغه سر به هیڅکله هم ونه خرایل شي.>

۱۲) حنا د زیات وخت دپاره څښتن ته دعا کوله. عیلي کاهن ورته ځیر شو او ویې لیدل چې د هغې شونډې خوځېدلې. ۱۳) هغې په خپل زړه کې دعا کوله، یوازې د هغې شونډې خوځېدلې خو اواز یې نه اورېدل کېده. نو عیلي گمان کاوه چې هغه نېشه ده. ۱۴) او هغې ته یې وویل: <ترڅو پورې به نېشه یې؟ شراب دې پرېږده.>

۱۵) حنا ځواب ورکړ: <نه، باداره، زه نېشه نه يم. زه هغه ښځه يم چې ډېر کړاونه مې گاللي دي، ما شراب نه دي څښلي، زه خپلې سختۍ د څښتن حضور ته وړاندې کوم. ۱۶) دا فکر مه کوه چې زه خرابه ښځه يم، زه د ډېر غم او خفگان څخه دلته داسې دعا کوم.>

۱۷) عیلي ځواب ورکړ: <په خیر لاره شه، د اسراییلو خدای دې

هغه څه درکړي چې تا ورڅخه غوښتي دي. < ١٨ > هغې وويل: < په خپلې خدمتگاري باندې مهربانه شي. > بيا هغه په خپله لاره روانه شوه، يو څه يې وخوړل او نوره خفه نه وه.

١٩ القانه او د هغه کورنۍ سبا سهار وختي پاڅېدل، د څښتن عبادت يې وکړ او دوی خپل کور ته چې په رامه کې ؤ بېرته ستانه شول. القانه د خپلې ښځې حنا سره ځملاست او خدای د هغې دعا قبوله کړه. < ٢٠ > څه موده وروسته حنا اميدواره شوه او زوی يې پيدا شو او په هغه باندې يې سموئيل نوم کېښود. هغې خرگنده کړه: < ځکه چې هغه مې د خدای څخه غوښتي ؤ. >

حنا سموئيل وقفوي

٢١ هغه وخت بيا راغی چې القانه او د هغه کورنۍ شيلوه ته لاړل چې څښتن ته کلنی قرباني او خپل نذر وړاندې کړي. < ٢٢ > حنا لاړه نشوه. هغې خپل ميره ته وويل: < کله چې هلک د تي څخه بېل کړای شو زه به هغه د څښتن تعالی کور ته بوخم او هغه به هلته ټول عمر پاتې شي. >

٢٣ القانه هغې ته وويل: < څه چې ستا په نظر کې ښه ښکاري هغه وکړه. ترڅو چې هلک د تي څخه بېلېږي په کور کې پاتې شه، څښتن دې خپله وعده پوره کړي. > نو ښځه هلته پاتې شوه او خپل زوی ته يې شيدې ورکولې.

٢٤ وروسته له هغې چې هغه د تي څخه بېل کړای شو، هلک لا

وړوکی ؤ. هغه يې د ځان سره واخيست او د يو درې کلن غويي، لس
 کيلوگرامه اوږو او د يو ژي د انگورو د شرابو سره يې د څښتن کور
 ته چې په شيلوه کې ؤ يووړ. (۲۵) کله چې هغوی غويی حلال کړ
 هلک يې عيالي ته راوست. (۲۶) حنا هغه ته وويل: >ای صاحبه!
 ستا په نامه باندې قسم خورم چې زه هغه بنځه يم چې دلته ستا په
 څنگ کې ولاړه وم او څښتن ته مې دعا کوله. (۲۷) ما د همدې
 ماشوم دپاره دعا کړې وه او څه چې مې د څښتن څخه غوښتی ؤ
 هغه يې راکړ. (۲۸) نو اوس هغه څښتن ته وقفوم، ترڅو چې هغه
 ژوندی وي هغه به د څښتن وي.<

نو هغوی هلته د څښتن عبادت وکړ.

د حنا دعا

۲ (۱) نو حنا دعا وکړه او ويې ويل:

>زما زړه کړ څښتن ډک له خوشالی

زیات کړ څښتن ځواک زما

خاندمه په خپلو دښمنانو او خوشال يم

ځکه وژغورلم خدای زه

(۲) هيڅوک د څښتن په شانتي پاک نه دي

نه شته دی بل خدای بی له هغه څخه

نه شته بل ساتونکی زمونږ د خدای په شان

ډېرې د غرور خبرې مه کوی

د خپلې خولې نه د غرور خبرې مه راباسئ

ځکه څښتن دی هغه خدای چې په هرڅه پوهیږي

هغه د خلکو په کارونو باندې کړي قضاوت

د زورورو لیندې ماتیري

مگر کمزوري قوي کیږي

چې وو ماږه د یو مړی ډوډی دپاره شو مزدوران

خو چې وو وږي شو هغوی ماږه

هغه ښځه چې وه شنه راوړل اووه یې اولادونه

خو شوه کمزوري هغه ښځه چې یې ډېر لرل بچي

اخلي ژوند څښتن او ورکوي ژوندون

کوزوي گور ته خلک راپورته کوي یې هم

څوک غریبوي او ځینې نور شتمنوي څښتن (۷)

ځینې ټیټوي او ځینې نور سرلوړوي څښتن

غریبان پورته کوي د خاورو ځنې (۸)

محتاج خلک د بدبختۍ څخه ژغوري

هغه دوی د شهزادگانو دوستوي

خاوندان هغوی د تخت وگرځوي

ځکه چې بنسټ د ځمکې د څښتن دی

په هغې باندې یې ځمکه جوړه کړې

ژوند ساتي هغه د خپلو وفادارو (۹)

خو ورکیري به تیارو کې بدکاران

انسان نه بریالی کیږي په خپل زور

ولاړ به شي د منځه هغه څوک مخالفت چې د څښتن (۱۰)

کوي

د اسمان نه به هغه تندر راوړتوي په هغوی

کړي څښتن به عدالت په دنیا ټولې

بريالی به کړي هغه خپل غوره کړي پادشاه <

۱۱) بيا القانه خپل کور ته چې په رامه کې ؤ لار، مگر هغه هلک
سموئيل په شيلوه کې پاتې شو او د عيالي کاهن تر نظر لاندې يې د
څښتن خدمت کاوه.

د عيالي بدکاره زامن

۱۲) - ۱۳) د عيالي زامن بدکاره وو، هغوی د څښتن درناوی نه کاوه،
مذهبي اصول به يې تر پښو لاندې کول. په هغه وخت کې د قوم سره
د کاهنانو داسې رواج ؤ چې کله به چا قرباني کوله شه وخت به چې
غوښه لا په دېگي کې خوټېدله د کاهن نوکر به د درې غاښي پنډې
سره راته. ۱۴) هغه به دا پنډه په دېگي کې غوټه کوله او هرڅه به
چې د پنډې سره راپورته شول هغه به کاهن د خپل ځان دپاره
واخيستل. هغوی به د ټولو اسراييليانو سره چې شيلوه ته راتلل
همداسې رويه کوله. ۱۵) برسېره پردې حتی 'مخکې له دې چې
دوی به وازگي سوزولې، د کاهن نوکر به راغی او هغوی چې قرباني
کوله ورته ويل به يې: <د کاهن دپاره داسې غوښه راکړه چې کباب
شي، هغه به جوش شوې غوښه قبوله نه کړي بلکه يوازې خامه
غوښه به قبوله کړي.>

۱۶) که قرباني کوونکي به ځواب ورکړ: <پرېږده چې اول وازگي
وسوزل شي بيا هرڅه چې غواړې وايې خله>، نو د کاهن نوکر به

ويل: <نه! اوس يې راكړه او كه نه، نو په زور به يې در نه واخلم.>

١٧ د عيلى د زامنو گناه د خښتن په نظر كې ډېره لويه وه ځكه چې دوى به هغو قربانيو ته په سپك نظر كتل چې خښتن ته به وړاندې كېدلې.

سموئيل په شيلوه كې

١٨ مگر سموئيل به د خښتن خدمت كاوه، په داسې حال كې چې هغه وړوكى ماشوم ؤ او مقدس كتاني پېشېند به يې اغوست. ١٩ مور به يې هر كال د هغه دپاره يوه وړه چپنه جوړوله او څه وخت چې به د خپل مېړه سره د كلنې قربانۍ دپاره تلله هغه به يې سموئيل ته وركوله. ٢٠ عيلى القانه او د هغه ښځې ته برکت وركاوه او القانه ته به يې ويل: <خښتن دې د دې ښځې څخه تاته نور اولادونه دركړي چې د هغه ځاى ونيسي، هغه چې تا خښتن ته وقف كړى دى.> بيا به القانه او حنا خپل كور ته ستنېدل. ٢١ خښتن حنا ته برکت وركړ او هغې ته يې نور درې زامن او دوه لورگانې وركړې. په عين حال كې هغه هلک سموئيل د خداى په خدمت كې لويده.

عيلى خپلو زامنو ته اخطار وركوي

٢٢ په دې وخت كې عيلى ډېر زور شوى ؤ او هرڅه چې د هغه زامنو د اسراييلو سره كول هغه اورېدل او دا يې هم اورېدل چې څنگه هغوى د هغو ښځو سره ځملاستل چې د مقدسې خېمې په دروازه كې يې خدمت كاوه. ٢٣ نو هغوى ته يې وويل: <تاسو ولې

داسې کارونه کوي؟ زه د ټول قوم څخه ستاسو د بدو کارونو په هکله خبرې اورم. (۲۴) نور بس دی، زما زامنو! هغه څه چې د څښتن د قوم له خوا ستاسو په باره کې اورم بڼه خبره نه ده. (۲۵) که یو سړی د بل سړي په وړاندې گناه وکړي نو خدای کولای شي چې د هغه څخه شفاعت وکړي، خو که څوک د څښتن په وړاندې گناه وکړي نو څوک کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي؟ مگر د عیلي زامنو د خپل پلار خبره وانه ورېدله، نو ځکه څښتن وغوښتل چې هغوی ووژني.

(۲۶) هغه هلک یعنی سموئیل لوئیده او په څښتن او خلکو باندې گران ؤ.

د عیلي د کورنۍ په ضد وړاندوینه

(۲۷) نو یو نبي عیلي ته راغی او د څښتن له خوا یې دغه پیغام هغه ته راوړ: >کله چې ستا د نیکونو څخه هارون او د هغه کورنۍ د مصر د فرعون غلامان وو خپل ځان مې هغوی ته ښکاره کړ. (۲۸) د اسراییلو د ټولو قبیلو څخه مې هغه غوره کړ چې زما کاهن شي او زما د قربانۍ ځای ته لاړ شي، هلته خوشبويي وسوزوي او زما په مخکې مقدس پېشبند واغوندي. ما هغوی ته دا حق ورکړ ترڅو د هغه قربانیو یوه برخه د ځان دپاره وساتي چې د قربانۍ په ځای کې سوزېږي. (۲۹) نو ولې زما د هغه قربانیو او نذرانو یې عزتي کوي هغه چې زه یې د خپل کور دپاره غواړم؟ ولې خپلو زامنو ته زما څخه زیات عزت ورکوي؟ تاسو زما د قوم اسراییلو د ټولو نذرانو د

ډېرو ښو برخو په وسيله خپل ځانونه چاغ کړي دي. (۳۰) نو زه د

اسراييلو څښتن خدای وایم: ما پخوا وعده کړې وه چې ستاسو

کورنی او خېلخانه به تل تر تله د کاهنانو په توگه زما خدمت کوي.

مگر اوس وایم زه به داسې نور ونه کړم! هر څوک چې زما عزت

وکړي زه به د هغه عزت وکړم او هر څوک چې زما بې عزتي کوي

هغه به بې عزته کړم. (۳۱) وگوره! داسې وخت به راشي چې زه به

ستا د کورنی او ستا د خېل ټول ځوانان مړه کړم ترڅو چې ستا په

کورنی کې هیڅوک هم د سپین بریرتوب عمر ته ونه رسېږي. (۳۲) ته

به پریشانه یې او په بخیلی سره به هغه برکتونه ووینې چې زه به یې د

اسراييلو نورو خلکو ته ورکړم او ستا په کورنی کې به هیڅوک

هیڅکله د سپین بریرتوب عمر ته ونه رسېږي. (۳۳) خو که چېرې

څوک ستا په اولادې کې ژوندی پاتې شي او د کاهن په توگه هم زما

خدمت کوي، په غم او درد کې به ژوند کوي. ستا ټوله نوره اولاده به

په تاوتریخوالي باندې مړه شي. (۳۴) کله چې ستا زامن حفني او

فینحاس دواړه په یوه ورځ باندې مړه شي نو دا به تاته څرگنده شي

چې څه چې ما ویلي وو هغه به رښتیا شي. (۳۵) زه به داسې یو

کاهن د ځان دپاره غوره کړم چې ماته وفادار وي او هغه کارونه

سرتو ورسوي چې زه یې غواړم. زه به هغه ته اولاده ورکړم او هغه به

همېشه زما د غوره شوي پادشاه خدمت کوي. (۳۶) ستا هر یو اولاد

چې ژوندی پاتې شي هغه به کاهن ته ورځي، د پیسو او ډوډۍ دپاره

به هغه ته سر ټیټوي او زاری به ورته کوي چې ماته د کاهن توب

کار راکړه ترڅو یوه مړی ډوډۍ ترلاسه کړم. <

څښتن سموئيل سره خبرې کوي

۳ (۱) په هغو ورځو کې چې سموئيل د عیلي تر لارښودنې لاندې د څښتن خدمت کاوه د څښتن له طرفه پیغامونه او رویاګانې ډېرې لږې وې. (۲) یوه شپه عیلي چې سترګې یې ډېرې کمزورې شوې وې او په سختی سره یې لیدلی شول په خپل ځای کې ویده ؤ. (۳) خراغ لا مړ شوی نه ؤ خو سموئيل د خدای په کور کې ویده ؤ او هلته د خدای د لوظ سپېڅلی صندوق ایښودل شوی ؤ. (۴) په دغه وخت کې څښتن غږ وکړ: <سموئيله! سموئيله!>

سموئيل ځواب ورکړ: <زه دلته یم.> (۵) هغه عیلي ته ورمنډه کړه او ویې ویل: <تا ماته غږ وکړ، زه دلته یم.>

مګر عیلي ځواب ورکړ: <ما غږ نه دی کړی، بېرته لاړ شه او ځمله.> نو هغه لاړ او ځملاست.

(۶) څښتن بیا ورباندې غږ وکړ: <ای سموئيله!> او سموئيل راپاڅېده، عیلي ته ورغی او ویې ویل: <تا ماته غږ وکړ، زه دلته یم.>

عیلي وویل: <ای زما زویه، ما تاته غږ نه دی کړی، بېرته لاړ شه او ځمله.> (۷) سموئيل لا تر دې وخته پورې څښتن نه پېژنده یعنې د څښتن پیغام ورته نه ؤ رسېدلی.

(۸) څښتن د دریم ځل دپاره په سموئيل باندې غږ وکړ. سموئيل

پاڅېد، عیلي ته ورغی او ویې ویل: <تا ماته غږ وکړ، زه دلته یم.>

نو بیا عیلي پوه شو چې څښتن په هلک باندې غږ کوي. (۹) نو بیا عیلي سموئیل ته وویل: <لاړ شه، ځمله او که چیرې هغه غږ وکړ ووايه: خبره وکړه ای څښتنه، ځکه ستا غلام یې اوري.> نو سموئیل لاړ او په خپل ځای کې ځملاست.

(۱۰) څښتن راغی، ودرېد او د مخکې په شان یې غږ وکړ: <ای سموئیله! ای سموئیله!>

سموئیل وویل: <خبره وکړه ځکه چې ستا غلام یې اوري.>

(۱۱) څښتن هغه ته وویل: <زه به اوس د اسراییلو په قوم باندې داسې کار وکړم چې هغه به ډېر هیبتناکه وي او هرڅوک یې چې واورې هغه به هک حیران شي. (۱۲) زه به هغه ټولې خبرې چې د عیلي د کورنۍ په ضد مې کړې دي د اول نه تر اخره پورې سرته ورسوم. (۱۳) ما پخوا هغه ته ویلي وو چې زه به تر ابدې پورې د هغه کورنۍ ته سزا ورکوم په دې خاطر چې زامنو یې زما په ضد کفر ویلی دی. عیلي پوهېده چې هغوی دا کار کوي خو د هغوی مخنیوی یې نه کاوه. (۱۴) له دې کبله د عیلي د کورنۍ دپاره مې قسم خوړلی چې د هغه د کورنۍ گناه به هیڅکله د قربانۍ او یا نذرانو په ورکولو سره لږې نه شي.>

(۱۵) سموئیل تر سبا پورې پروت ؤ او بیا هغه پاڅېده او د څښتن د کور دروازې یې خلاصې کړې. هغه ووپرېده چې عیلي ته د خپلې

رويا په باره کې ووايي. (۱۶) مگر عیلي په هغه باندي غبر وکړ او

ويي ويل: <ای سموئيله! زما زويه!>

سموئيل ځواب ورکړ: <زه دلته يم.>

(۱۷) عیلي پوښتنه وکړه: <څښتن تاته څه وويل؟ زما څخه يې مه

پټوه، که چېرې هغه څه چې خدای تاته ويلي دي ماته ونه وايي نو

خدای دې تاته سخته سزا درکړي.> (۱۸) نو سموئيل هغه ته هرڅه

وويل، د هغه څخه يې هيڅ شی پټ نه کړ. عیلي وويل: <هغه څښتن

دی. هرڅه چې د هغه په نظر کې ښه ښکاري هغه دې وکړي.>

(۱۹) سموئيل لوئیده او څښتن د هغه سره ؤ. هرڅه وړاندوينه به يې

چې کوله هغه رښتيا کېدله. (۲۰) ټول اسراييليان د دان څخه په شمال

کې او تر بئر شبع په جنوب کې په دې پوه شول چې سموئيل په

رښتيا سره د څښتن نبي شو. (۲۱) څښتن به په شيلوه کې سموئيل

ته ځان ښکاره کاوه او خپل پيغام به يې ورته رساوه.

۴ (۱) سموئيل به د اسراييلو ټول قوم ته د خدای خبرې رسولې.

فلسطينيان د لوظ صندوق لاس ته راوړي

اسراييليان د فلسطينيانو سره د جنگ دپاره روان شول، اسراييليانو په

ابن عزر او فلسطينيانو په افيق کې خپلې خپمې ودرولې. (۲)

فلسطينيانو خپل ځواکونه د اسراييلو سره د مقابلې دپاره ځای په

ځای کړل. څنگه چې جگړه خپره شوه نو اسراييليانو د فلسطينيانو له

خو ماتې و خوړه، د جنگ په ډگر کې نژدې څلور زره اسراييليان ووژل شول. (۳) کله چې ژوندي پاتې شوي نفر بېرته کمپ ته راستانه شول نو د اسراييلو سپين ږيرو وويل: **حولي نن ورځ څښتن فلسطينيان پرېښودل چې مونږ ته ماتې راکړي؟ راځئ چې د شيلوه څخه د څښتن د لوظ صندوق راوړو ترڅو هغه زمونږ سره لاړ شي او مونږ د دښمنانو څخه وژغوري.** < (۴) نو عسکرو شيلوه ته خپل استازي ولېږل چې د مطلق قادر څښتن د لوظ صندوق راوړي چې هغه د کروييانو د پاسه په تخت باندې ناست دی. او د عیلي دوه زامن حفني او فينحاس د لوظ د صندوق سره راغلل.

(۵) کله چې د لوظ صندوق راوړسېده اسراييليانو په داسې لوړ اواز سره د خوشالی چيغې ووهلې چې ځمکه ولړزېدله. (۶) څنگه چې فلسطينيانو دا چيغې واورېدلې پوښتنه يې وکړه: **<د عبرانيانو په کمپ کې دا چيغې د څه دپاره دي؟>** کله چې فلسطينيان پوه شول چې د څښتن د لوظ صندوق د عبرانيانو کمپ ته راوړل شو، (۷) هغوی ووبرېدل او ويې ويل: **<يو د خدايانو څخه کمپ ته راغی. مونږ په کړاو کې اخته کېږو! د دې څخه مخکې هيڅکله داسې پېښه نه وه شوې.** (۸) افسوس زمونږ په حال! څوک به مونږ د دې قدرتمندو خدايانو د لاسونو څخه خلاص کړي؟ دا هغه خدايان دي چې مصريان يې په دښته کې په ډول ډول بلاگانو باندې ووهل. (۹) ای فلسطينيانو زړور اوسئ! د مېړنو په شان وجنگېږئ هسې نه چې مونږ د عبرانيانو غلامان شو، لکه څنگه چې دوی زمونږ غلامان وو. نو د مېړنو په شان جنگ وکړئ! <

١٠ نو فلسطينيانو سخت جنگ وکړ. اسرائيلو ماتې وخورله او هر

يو خپل کور ته وتښتېد. دا ډېره لويه وژنه وه يعنې دېرش زره

اسراييلي عسکر ووژل شول. ١١ د خداى د لوظ صندوق ونيول

شو او د عيلى زامن حفني او فينحاس دواړه ووژل شول.

د عيلى مړينه

١٢ په هماغه ورځ د بنيامين د قبيلې يو سړى د جنگ د ميدان

خڅه وتښتېد او شيلوه ته لاړ. د هغه کالى شلېدلې وو او په خپل سر

باندي يې خاورې اچولې وې. ١٣ کله چې هغه راوړسېد عيلى په

خپلې چوکۍ باندي د سرک په غاړه ناست ؤ. په ځير يې کتل ځکه

چې د هغه زړه د خداى د لوظ صندوق دپاره لړزېده. کله چې هغه

سړى ښار ته ورننوت او څه چې پېښ شوي وو بيان يې کړل نو په

ټول ښار کې چيغې شوې. ١٤-١٥ عيلى اته نوي کلن ؤ او ږوند

ؤ، خو د خلکو چيغې يې واورېدلې بيا يې پوښتنه وکړه: <دا

شورماشور د څه دپاره دى؟> بنيامينى سړى ژر عيلى ته ورغى. هغه

ته يې وويل: ١٦ <زه همدا اوس د جنگ له ميدان خڅه راغلم او

همدا نن له هغه ځايه راتښتېدلى يم.>

عيلى پوښتنه وکړه: <اى زويه! څه پېښه شوې ده؟> ١٧ هغه

سړي چې دا خبر يې راوړى ؤ ځواب ورکړ: <اسراييليان د

فلسطينيانو خڅه تښتېدلي دي او لښکرو ته دروند زيان رسېدلى دى،

ستا دواړه زامن حفني او فينحاس هم وژل شوي دي او د خداى د

لوظ صندوق نيول شوى دى.> ١٨ کله چې هغه سړي د لوظ د

صندوق يادونه وکړه، عیلي د خپلې چوکۍ څخه چې د بنار د دروازې په څنګ کې وه په شا وغورزېد. څرنگه چې هغه سپین بری او دروند سړی ؤ اورمېر یې مات شو او مړ شو. هغه څلوېښت کاله د اسرایلو مشر ؤ.

د فینحاس د کونډې مړینه

۱۹ د عیلي زورور یعنی د فینحاس ښځه امیدواره وه او د هغې د اولاد د زېږېدلو وخت نژدې ؤ. کله چې هغې دا خبر واورېد چې د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی او د هغې خسر او میره مړه شوي دي، په هغې باندې د اولاد د زېږونې درد راغی او اولاد یې وزېږاوه. ۲۰ څنګه چې هغه د مرګ په حال کې وه، هغو ښځو چې د هغې سره وې وې ویل: <مه نا امیده کېږه، تا زوی وزېږاوه.> مګر هغې ورباندې پروا ونه کړه او ځواب یې ورنه کړ. ۲۱ هغې په هغه هلک باندې ایڅابود نوم کېښود او دا یې څرګنده کړه: <د خدای جلال د اسرایلو څخه لار.> دا یې ځکه وویل چې د خدای د لوظ صندوق نیول شوی ؤ او د هغې خسر او میره مړه شوي وو. ۲۲ هغې وویل: <د خدای جلال د اسرایلو څخه لار ځکه چې د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی.>

د لوظ صندوق د فلسطین په بنارونو کې

۵ ۱ وروسته له دې چې فلسطینیانو د خدای د لوظ صندوق ونيوه، هغه یې د ابن عزر څخه د اشدود بنار ته یووړ. ۲ هغوی دا

صندوق د خپل خدای یعنی د داجون بتخانې ته یووړ او د داجون په خوا کې یې کېښود. (۳) کله چې د اشدود خلک په راتلونکې ورځ د وخته پاڅېدل و یې لیدل چې د داجون بت د څښتن د لوظ صندوق په مخکې په ځمکې باندې پرمخې پروت ؤ! نو دوی داجون راواخیست او بېرته یې په خپل ځای کې کېښود. (۴) مگر کله چې دوی په راتلونکې سهار پاڅېدل داجون د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکې باندې بیا پرمخې لوېدلی ؤ! دا ځل د بت سر او لاسونه مات شوي وو او د دروازې په درشل کې پراته وو. یوازې د هغه بدن پاتې ؤ. (۵) په همدې خاطر د داجون کاهنان او عبادت کوونکي تر نن ورځې پورې په اشدود کې د داجون د بت خانې د دروازې په درشل باندې پښه نه ږدي.

(۶) څښتن د اشدود خلکو ته درنه سزا ورکړه او هغوی یې سخت ووپرول. هغه د اشدود او د هغه د شاوخوا سیمو خلک د پرسوب په مرض اخته کړل. (۷) کله چې د اشدود خلکو دا پېښه ولیدله هغوی وویل: <د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق باید نور زمونږ سره پاتې نه شي ځکه چې د هغوی خدای مونږ او زمونږ خدای داجون ته سزا ورکوي.> (۸) نو هغوی استازي ولېږل او د فلسطینیانو ټول پادشاهان یې یوځای راوغوښتل او د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: <د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق سره څه وکړو؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هغه جت ته یوسئ> نو هغه یې د فلسطین بل ښار یعنی جت ته یووړ. (۹) مگر وروسته له دې چې صندوق هلته ورسېد، څښتن هغه ښار ته هم سزا ورکړه او په هغوی باندې یې

سخته وپره او وارخطايي راوستله. خښتن د هغه ښار ټول خلک د
 ځوانانو څخه نيولې تر زړو پورې د پرسوب په مرض اخته کړل.
 ۱۰ نو دوی د خدای د لوظ صندوق د فلسطين يو بل ښار عقرون
 ته ولېږه، خو کله چې صندوق هلته ورسېده خلکو چيغې ووهلې:
 > هغوی د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق د دې دپاره دلته راوړی
 دی چې مونږ ټول ووژني. < ۱۱ نو دوی د فلسطينيانو ټول
 پادشاهان بيا يوځای سره راوغوښتل او ويې ويل: > د اسراييلو د
 خدای د لوظ صندوق ولېږئ، پرېږدئ چې هغه بېرته خپل ځای ته
 واستول شي، که نه، نو مونږ او زمونږ قوم به ووژني. < په ټول ښار
 کې وپره او وارخطايي وه ځکه چې خدای هغوی ته ډېره درنه سزا
 ورکوله. ۱۲ هغه خلک چې مړه نه شول د پرسوب په مرض باندې
 اخته شول. خلکو د مرستې دپاره خپلو خدايانو ته چيغې ووهلې.

د لوظ صندوق اسراييلو ته بېرته استول کيږي

۶ ۱ هغه وخت چې د خښتن د لوظ صندوق اووه مياشتې د
 فلسطين په سيمه کې و، ۲ خلکو کاهنان او فال کتونکي
 راوغوښتل او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: > د خښتن د لوظ د
 صندوق سره څه وکړو؟ څنگه يې خپل اصلي ځای ته بېرته
 واستوو؟ <

۳ هغوی ځواب ورکړ: > که تاسو د اسراييلو د خدای د لوظ
 صندوق استوی نو بايد د هغه سره نذرانه هم واستوی چې ستاسو د
 گناه بدله ادا کړي. د لوظ صندوق بايد بېرته يې له نذرانې ونه استول

شي، په دې ډول به تاسو روغ شئ او تاسو ته به څرگنده شي چې
ولې هغه تاسو ته سزا درکوله.

٤ خلكو پوښتنه وكړه: <څه قسم نذرانه هغه ته واستوو؟>

هغوی ځواب ورکړ: <د فلسطينيانو د پادشاهانو د شمېر په مطابق د
پرسوب د مرض پنځه د سرو زرو نمونې او پنځه د سرو زرو
موركان، ځكه چې هماغه يو شان بلا تاسې ټول او ستاسو پادشاهان
وهلي دي. ٥ تاسو بايد د پرسوب او د هغو موركانو نمونې
جوړې كړئ چې هېواد وړانوي او د اسراييلو خداى ته عزت وركړئ.
ښايي چې هغه تاسو، ستاسو خدايانو او ستاسو خاورې ته سزا
وركول بس كړي. ٦ تاسو ولې د مصريانو او فرعون په شان خپل
زړونه سخت كړي دي؟ دا مه هېرئ چې څنگه خداى هغوى
مسخره كړل ترڅو چې هغوى اسراييلو ته اجازه وركړه چې د مصر
څخه لاړ شي. ٧ اوس يوه نوې گاډى تياره كړئ او دوه غواگانې
چې خوسكي يې زېږولي وي او هيڅكله د هغو په غاړو باندې جغ نه
وي ايښودل شوى، په گاډى پورې وتړئ او د هغوى خوسكي بېرته
غوجل ته بوځئ. ٨ د څښتن د لوظ صندوق واخلي، په گاډى كې
يې كېږدئ او هغه د سرو زرو شيان چې تاسې يې د خپلې گناه په
بدل كې هغه ته وړلېږئ په يوې صندوقچې كې د هغه په خوا كې
كېږدئ، بيا يې ولېږئ چې په خپله لاړ شي. ٩ نو بيا هغې ته
وگورئ، كه چېرې هغه خپلې سيمې ته يعنې د بيت شمس په لور لاړ،
دا د دې معنى لري چې دا د اسراييلو خداى دى چې په مونږ يې دغه
لوى آفت راوستى دى، خو كه چېرې لاړ نه شو نو بيا به پوه شو چې

دا بلا هغه نه ده رالېرلې او دا يوازې يوه تصادفي پېښه وه.

۱۰ نو فلسطينيانو همداسې وکړل. دوه لنگې غواگانې يې

واخيستلې، گاډۍ پورې يې وتړلې او د هغو خوسکي يې په غوجل

کې بند کړل. ۱۱ هغوی د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په

هغې کې د مورگانو او د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې وې په

گاډۍ کې کېښودلې. ۱۲ نو غواگانې نېغې د بيت شمس په لورې

لاړې. په ټوله لاره باندې يې رمبرې وهلې او چپ يا ښي خواته نه

گرځېدلې. د فلسطينيانو پادشاهان د بيت شمس تر پولې پورې په

هغوی پسې لاړل.

۱۳ د بيت شمس خلکو په دره کې خپل غنم لو کول او کله چې

هغوی خپلې سترگې پورته کړې او د لوظ صندوق يې وليده، په ليدلو

سره يې خوشاله شول. ۱۴ گاډۍ د يو سړي پټي ته چې يوشع

نومېده او په بيت شمس کې اوسېده راغله او هلته د يو لوی گټ په

خوا کې ودرېدله. خلکو د گاډۍ لرگي مات کړل او غواگانې يې د

سوزېدونکې نذرانې په توگه څښتن ته قرباني کړې. ۱۵ لاويانو د

څښتن د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د سرو زرو

شيان وو راکوز کړل او په هغه لوی گټ باندې يې کېښودل. په هغه

ورځ د بيت شمس خلکو سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ څښتن

ته وړاندې کړې. ۱۶ د فلسطينيانو پنځو پادشاهانو دا ټول وليدل او

په هماغه ورځ عقرون ته ستانه شول.

۱۷ فلسطينيانو هغه د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې چې د

خپلو گناهونو په بدل کې يې څښتن ته لېرلې وې يعنې د اشدود، غزه،

اشقلون، جت او عقرون د هر ښار دپاره يې يوه، يوه نمونه ولېرله.
١٨ همدارنگه هغوی د سرو زرو مورگانو څخه يو، يو هر يو ښار
دپاره ولېره چې په هغو کې قلعه لرونکي او بې دېواله کلي شامل وو
او پنځو فلسطيني پادشاهانو ورباندې حکمراني کوله. هغه لوی گټ
چې د خښتن د لوظ صندوق يې په هغې باندې کېښود تر نن ورځې
پورې د بيت شمسي يوشع په پتي کې دی، دا د هغه شاهد دی چې
هلته څه پېښ شوي وو.

١٩ خښتن د بيت شمس د خلکو څخه اويا سړي ووژل، ځکه چې
هغوی د لوظ د صندوق دننه وکتل. خلکو وير کاوه ځکه چې خښتن
په هغوی کې ډېره لويه وژنه وکړه. ٢٠ نو د بيت شمس خلکو
پوښتنه وکړه: <څوک کولی شي چې د خښتن يعنې پاک خدای په
حضور کې ودرېږي؟ صندوق چېرته ولېږو چې زمونږ څخه لېرې
شي؟> ٢١ نو دوی د قريه يعاريم د ښار خلکو ته استازي واستول
ويې ويل: <فلسطينيانو د خښتن د لوظ صندوق بېرته رالېږلی دی،
راشئ او تاسې يې خپل ځای ته يوسئ.>

٧ ١ نو د قريه يعاريم خلکو د خښتن د لوظ صندوق راواخيست
او هغه يې د ايناداب کور ته چې د يوې غونډۍ د پاسه ؤ يووړ. د
هغه زوی العازار يې وقف کړ چې د خښتن د لوظ صندوق وساتي.

سموئيل په اسراييلو باندې حکومت کوي

٢ د خښتن د لوظ صندوق د اوږدې مودې دپاره يعنې څه ناڅه

شل کاله په قريه يعاريم کې پاتې شو. په دې موده کې ټولو اسراييلو ویر وکړ او د خښتن په لټون کې شول.

۳ سموئيل د اسراييلو قوم ته وويل: <که چېرې تاسو د زړه له کومي خښتن ته راگرځئ، نو تاسو بايد پردي خدايان او د عشتاروت بتان له خپلو ځانونو څخه لېرې کړئ. خپل ځانونه په بشپړه توگه خښتن ته وقف کړئ او يوازې د هغه عبادت وکړئ، نو هغه به تاسو د فلسطينيانو څخه وژغوري.> ۴ نو اسراييلو د بل او عشتاروت بتان لېرې کړل او يوازې د خښتن عبادت يې کاوه.

۵ بيا سموئيل ټول اسراييليان راوغوښتل چې په مصفېه کې سره راټول شي، ورته ويې ويل: <زه به خښتن ته ستاسو دپاره دعا وکړم.> ۶ کله چې هغوی په مصفېه کې سره راغونډ شول، له کوهي څخه يې اوبه راوويستلې او د خښتن په وړاندې يې د نذرانې په توگه توی کړې. هغه ورځ يې روژه ونيوله او هلته يې دا اقرار وکړ: <مونږ د خښتن په وړاندې گناه کړې ده.>

سموئيل د اسراييلو مشر ؤ او خپل کار به يې په مصفېه کې کاوه.

۷ کله چې فلسطينيانو واورېدل چې اسراييليان په مصفېه کې سره راغونډ شوي دي، د فلسطينيانو پنځه پادشاهان د خپلو نفرو سره روان شول چې په هغوی باندې حمله وکړي. څنگه چې اسراييلو دا واورېدل نو وورېدل. ۸ هغوی سموئيل ته وويل: <زمونږ دپاره زمونږ خښتن خدای ته زاري کول مه پرېږده چې مونږ د فلسطينيانو څخه وژغوري.> ۹ نو سموئيل يو شيدې رودونکی وری

واخيست او هغه ټول يې د سوزېدونکې نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې کړ. هغه د اسراييليانو دپاره څښتن ته فریاد وکړ او څښتن د هغه فریاد واورېد. (۱۰) په هغه شيبه کې چې سموئيل سوزېدونکې نذرانه قرباني کوله، فلسطينيان د جگړې دپاره اسراييلو ته رانژدې شول، مگر په هغه ورځ څښتن په فلسطينيانو باندې د اسمان څخه تندر راوغورزاوه. هغوی بېخي وارخطا شول او له وېرې وتښتېدل. (۱۱) اسراييليان د مصفې څخه ووتل او تر بيت کار پورې په فلسطينيانو پسې شول او په لاره کې يې هغوی ووژل.

(۱۲) په هغه وخت کې سموئيل يوه تېره واخيسته او هغه يې د مصفې او شن ترمنځ ودروله. هغه يې <د مرستې د تېرې> په نوم ياده کړه او ويې ويل: <تر اوسه پورې څښتن زمونږ سره مرسته کړې ده.> (۱۳) نو فلسطينيانو ډېره بده ماته وخوړله، تر ډېر وخته پورې يې بيا په اسراييلو باندې حمله ونه کړه. ترڅو چې سموئيل ژوندی ؤ، د څښتن لاس د هغوی په ضد اوچت ؤ. (۱۴) د عقرون څخه تر جت پورې ټول هغه ښارونه چې فلسطينيانو د اسراييلو څخه نيولي وو بېرته اسراييلو ته ورکړل شول. اسراييلو د دغو ښارونو نژدې سيمې هم د فلسطينيانو څخه ازادې کړې. د اسراييلو او اموريانو ترمنځ هم سوله وشوه.

(۱۵) سموئيل د خپل ژوند تر پايه پورې د اسراييلو مشر ؤ. (۱۶) هغه به هر کال په بيت ئيل، جلجال او مصفې باندې گرځېده او په دې ځايونو کې به يې شخړې حل کولې. (۱۷) بيا به هغه بېرته رامه ته ستنېده، ځکه چې هلته د هغه کور ؤ او په دې ځای کې هم هغه د

قاضي په توگه خدمت کاوه. په رame کې يې د خښتن دپاره د قرباني
ځای جوړ کړ.

اسراييليان پادشاه غواړي

۱ کله چې سموئيل زور شو خپل زامن يې د قاضيانو په توگه
د اسراييلو دپاره وټاکل. ۲ د هغه د مشر زوی نوم يوئيل او د کشر
زوی نوم ايياہ و. هغوی په بشرع کې قاضيان وو. ۳ خو هغوی د
خپل پلار په لار روان نه وو. د هغوی شوق صرف پيسې پيدا کول و،
نو رشوت به يې اخيست او انصاف به يې تر پښو لاندې کاوه.

۴ نو د اسراييلو ټول سپين ږيري سره راغونډ شول او رامې ته
لاړل، ترڅو د سموئيل سره وگوري. ۵ سموئيل ته يې وويل:
>گوره، ته زور شوی يې او ستا زامن ستا په لاره نه ځي. اوس
زمونږ دپاره پادشاه وټاکه چې په مونږ باندې حکومت وکړي ترڅو
مونږ هم د نورو ټولو قومونو په شان پادشاه ولرو. ۶ سموئيل د
هغوی په دې غوښتنه خوشاله نه و. نو هغه خښتن ته دعا وکړه. ۷
خښتن هغه ته وويل: >سموئيله! هرڅه چې قوم در نه غواړي
هماغسې وکړه. هغوی ته نه يې رد کړی، بلکه زه يې د خپل پادشاه
په توگه رد کړی يم. ۸ د هغه وخت څخه چې ما دوی د مصر
څخه راوويستل، زه يې پرېښودم او د نورو خدايانو عبادت يې وکړ.
هغوی اوس ستا سره هغه کار کوي کوم چې هغوی تل زما سره کړی
دی. ۹ نو بيا څه چې هغوی در نه غواړي هماغسې وکړه، مگر
هغوی ته په کلکه خبرداری ورکړه او ورته ونبايه چې پادشاهان به د

- ١٠) سموئیل د څښتن ټولې خبرې هغه خلکو ته بیان کړې چې د هغه څخه یې د پادشاه غوښتنه کړې وه. (١١) سموئیل څرگنده کړه: >ستاسو پادشاه به ستاسو سره داسې رویه وکړي: هغه به ستاسو زامن واخلي او د هغو څخه به عسکر جوړ کړي. ځینې به یې په جنگي گاډیو کې خدمت کوي، نور به د هغه سپاره عسکر وي او ځینې به د هغه د گاډیو په مخکې ځغلي. (١٢) ځینې به د زر کسيزه ډلې او ځینې به د پنځوس کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي. ستاسو زامن به د پادشاه ځمکه قلبه کوي، د هغه حاصلات به راغونډوي او د وسلې او د جنگي گاډیو دپاره به سامان جوړوي. (١٣) هغه به ستاسو لورگانې بوځي او هغه ته به عطر جوړوي، پخلی به ورته کوي او ډوډۍ به ورته پخوي. (١٤) هغه به ستاسو څخه ډېر ښه پټي او د انگورو او زيتونو باغونه واخلي او خپلو افسرانو ته به یې ورکړي. (١٥) هغه به ستاسو د غلو دانو او انگورو لسمه برخه واخلي او خپلو درباریانو او افسرانو ته به یې ورکړي. (١٦) هغه به ستاسو څخه غلامان، وینځي او ستاسو ډېرې ښې پادې او خره د خپل کار دپاره واخلي. (١٧) هغه به ستاسو د رمو څخه لسمه برخه اخلي او تاسو په خپله به د هغه غلامان شئ. (١٨) هغه ورځ به راشي کله چې تاسو د خپل پادشاه له لاسه چې د خپل ځان دپاره مو غوره کړی دی سخت شکایتونه وکړئ. خو څښتن به ستاسو شکایتونو ته غور و نه نیسي.<

- ١٩) مگر قوم د سموئیل د خبرو د اورېدلو څخه انکار وکړ او ویې

ويل: <نه! مونږ پادشاه غواړو. (۲۰) مونږ هيله لرو چې د نورو ټولو قومونو په شان شو. پادشاه به په مونږ باندې حكومت وكړي او په جگړې كې به زمونږ لارښوونه كوي.>

(۲۱) سموئيل د هغوى خبرې واورېدلې، بيا يې دا هرڅه څښتن ته وپراندي كړل. (۲۲) څښتن ځواب وركړ: <څه چې دوى غواړي هغه وكړه، ورته يو پادشاه وټاكه.> بيا سموئيل د اسراييلو قوم ته وويل: <هر يو دې خپل كور ته لار شي.>

شائول د سموئيل سره ملاقات كوي

۹ (۱) د بنيامين د قبيلې څخه يو شتمن او با نفوذه سړى ؤ چې قيس نومېده. هغه د ابي ئيل زوى او د ضرور لمسى ؤ. د بكورت په كورنۍ پورې يې اړه درلوده چې د افيع د خپل يوه برخه وه. (۲) قيس يو زوى درلود چې شائول نومېده، هغه يو ښكلى ځوان ؤ چې په اسراييلو كې له هغه څخه څوك زيات ښكلى نه ؤ او قد يې د يو سر په اندازه د نورو څخه لوړ ؤ.

(۳) د قيس خرې وركې شوې وې، نو هغه شائول ته وويل: <يو نوكر د ځان سره واخله، لار شه او خرې ولټوه.> (۴) هغوى د افرام په غرنۍ سيمې او د شليشې په سيمه كې وگرځېدل مگر هغه يې پيدا نه كړې. نو د شعليم د سيمې څخه تېر شول، مگر خرې هلته نه وې. وروسته بيا د بنيامين په ځمكه كې وگرځېدل خو ويې نه موندلې. (۵) كله چې هغوى د صوف سيمې ته ورسېدل شائول خپل

نوکر ته چې ورسره ؤ وویل: <راځه چې بېرته کور ته لاړ شو، که نه، نو پلار به مې خړې هېرې کړي او زمونږ په باره کې به اندېښمن شي.>

⑥ مگر نوکر په ځواب کې وویل: <گوره! په دې ښار کې یو نبي دی چې د هغه ډېر درناوی کېږي، هغه چې هرڅه وايي رښتیا کېږي. راځه چې هغه ته ورشو، کېدای شي هغه مونږ ته ووايي چې هغه خړې چېرته موندلی شو.>

⑦ شائول ورته وویل: <که چېرې هغه ته ورشو نو هغه سړي ته به څه ورکړو؟ ځکه چې زمونږ په بوجیو کې خواږه خلاص شوي دي او زمونږ سره سوغات هم نشته چې هغه نبي ته یې ورکړو. نو څه یوسو؟>

⑧ نوکر هغه ته په ځواب کې وویل: <گوره! ما سره نیم مټقال سپین زر شته، هغه به نبي ته ورکړم ترڅو هغه مونږ ته لاره وښايي.>

⑨ (په پخوا زمانه کې چې کله به په اسراییلو کې چا غوښتل چې د خدای څخه سوال وکړي نو داسې به یې ویل: <راځئ چې غیب ویونکي ته ورشو.> ځکه چې اوسنی نبي به پخوا د غیب ویونکي په نوم یادېده.) ⑩ شائول خپل نوکر ته وویل: <ښه خبره ده، راځه چې ځو.> نو دوی هغه ښار ته لاړل چې نبي په کې ؤ. ⑪ هغه وخت چې هغوی ښار ته په غونډۍ باندې پورته کېدل ویې لیدل چې یو څو نجونې د اوبو وړلو دپاره راروانې دي. د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا غیب ویونکی دلته دی؟>

١٢ هغوی ځواب ورکړ: >هو، هغه ستاسو څخه مخکې روان دی،
 ژر کوی هغه نن زمونږ ښار ته راغلی دی، ځکه چې نن ورځ خلک
 د عبادت په ځای کې چې په غونډۍ باندې ده قرباني کوي. ١٣
 څنگه چې تاسو ښار ته ننوزئ نو مخکې له دې چې هغه د عبادت
 ځای ته د خوړلو دپاره پورته وخېږي، تاسو به یې پیدا کړئ. ترڅو
 پورې چې هغه راغلی نه وي خلک به ډوډۍ ونه خوري، ځکه چې
 هغه باید اول قرباني ته برکت ورکړي. وروسته به رابلل شوي خلک
 ډوډۍ وخوري. اوس پورته وخېږئ نو په همدې وخت کې به یې
 پیدا کړئ.< ١٤ نو شاول او د هغه نوکر ښار ته روان شول او
 څنگه چې هغوی ښار ته ورننوتل، سموئیل د دوی خواته راروان ؤ
 چې د عبادت ځای ته وخېږي.

١٥ د شاول د راتګ څخه یوه ورځ مخکې څښتن سموئیل ته
 ويلي وو: ١٦ >سبا شاوخوا په دغه وخت کې به یو سړی د
 بنیامین د قبیلې څخه تاته درولېږم. ته به زما د قوم د مشر په توګه د
 هغه سر په تېلو غوړ کړې، هغه به زما قوم د فلسطینیانو څخه
 وژغوري. ما د خپل قوم تکلیف لیدلی دی او د مرستې په خاطر مې
 د هغوی فریاد اورېدلی دی.<

١٧ کله چې سموئیل شاول ولید، څښتن هغه ته وویل: >دا هماغه
 سړی دی چې تاته مې د هغه په اړه ويلي وو. هغه به زما په قوم
 باندې حکومت کوي.< ١٨ شاول د دروازې په خوله کې سموئیل
 ته ورنژدې شو او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: >مهرباني وکړئ ماته
 ووايئ چې د غیب ویونکي کور چېرې دی؟<

١٩) سموئیل ځواب ورکړ: <زه غیب و یونکی یم، زما څخه مخکې عبادت ځای ته لاړ شئ، تاسو دواړه به نن زما سره ډوډۍ وخورئ. هغه څه چې ته غواړې پوه به شې، سبا سهار به یې درته ووايم او تا به رخصت کړم. > (٢٠) د هغو خرو په باره کې چې درې ورځې مخکې ورکې شوې دي اندېښنه مه کوه هغه پیدا شوې دي. هغه څوک چې د اسراييلو قوم یې زیات غواړي، هغه ته او ستا د پلار کورنی ده.<

٢١) شاول په ځواب کې وویل: <زه د بنیامین د قبیلې پورې تړلی یم، چې په اسراييلو کې یوه ډېره کوچنی قبيله ده او زما کورنی د بنیامین د قبیلې یوه ډېره عادي کورنی ده. نو ولې ماته داسې خبرې کوي؟>

٢٢) سموئیل شاول او د هغه نوکر لویې کوتې ته دننه راوستل او هغوی ته یې د دسترخوان په سر کې ځای ورکړ چې هلته نژدې دېرش تنه مېلمانه ناست وو. (٢٣) سموئیل اشپز ته وویل: <هغه د غوښې ټوټه چې تاته مې درکړې وه او درته ویلي مې وو چې جلا یې کېږده، هغه اوس راوړه.> (٢٤) نو اشپز ورون راوړ او د شاول په مخکې یې کېښود. سموئیل وویل: <گوره، دا هغه غوښه ده چې ستا دپاره ساتل شوې ده. ویې خوره! دا مې ستا دپاره ساتلې وه چې اوس یې د رابلل شویو خلکو سره وخورې.> نو شاول په هغه ورځ د سموئیل سره ډوډۍ وخورله.

٢٥) وروسته له دې چې هغوی د عبادت ځای څخه ښار ته راکوز شول، سموئیل په خپل بام باندې د شاول سره خبرې وکړې. (٢٦)

هغوی سهار وختي پاخېدل او سموئیل شائول ته چې په بام باندي و
غږ وکړ: <پاخه! زه به تا رخصت کړم.> کله چې شائول تيار شو،
هغه او سموئیل سره یوځای ووتل.

سموئیل شائول د پادشاه په توگه ټاکي

Ⓜ ٢٧ کله چې دوی د ښار پولې ته رانښکته شول، سموئیل شائول ته
وویل: <خپل نوکر ته ووايه چې زمونږ څخه مخکې لاړ شي.> نوکر
مخکې شو او سموئیل زیاته کړه: <دلته یوه شیبه ودرېره ترڅو د
خدای پیغام درته ووايم.>

١٠ Ⓜ ١ نو سموئیل د زیتونو د تېلو بوتل راواخیست او د شائول
په سر یې تېل توی کړل، هغه یې ښکل کړ او ویې ویل: <ته څښتن
د خپل قوم اسراییلو د مشر په توگه وټاکلې. ته به د هغه په خلکو
پادشاهي کوي او د ټولو گېرچاپېره دښمنانو نه به یې وژغوري. دا
هغه ښه ده چې ته څښتن غوره کړی یې چې د هغه د خلکو پادشاه
شي: Ⓜ ٢ نن کله چې ته لاړ شي نو د بنیامین په سیمه یعنی په
صلح کې به د راحیل د قبر تر څنګه د دوه سړیو سره مخامخ شي.
هغوی به تاته ووايي: هغه خړې چې ته د هغو د لټولو دپاره تللی وې
پیدا شوې دي، اوس ستا پلار د خړو خبره پرېښې ده او ستاسو دپاره
اندېښنه کوي. هغه وایي: د خپل زوی په باره کې څه وکړم؟ Ⓜ ٣ بیا
به له هغه ځایه لاړ شي ترڅو هغه غټې د خړې ونې ته چې په تابور
کې دی ورسېږي. هلته به د دريو سړيو سره مخامخ شي چې خدای
ته د عبادت کولو دپاره بیت ئیل ته روان دي. د یو سره به درې

سپرلي، د بل سره درې ډوډۍ او د دريم سره به د شرابو ژي وي.

۲ هغوی به تاته سلام ووايي او تاته به دوه ډوډۍ درکړي، ته بايد هغه قبولې کړې. ۵ وروسته له هغې به په جبعه کې د خدای د عبادت غونډۍ ته لار شې چې هلته د فلسطينيانو پوځي پوسته ده. د بنار په دروازه کې به ته د نبیانو له يوې ډلې سره مخامخ شې چې د غونډۍ څخه راکوزيږي. نبیان به په جذبې کې نبوت کوي او نور خلک به د هغوی په وړاندې رباب، چمبه او شپېلی غږوي. ۶ د څښتن روح به ناڅاپه په تا باندې نازل شي او ته به په گډه د نبیانو سره نبوت کوي. ته به هغه شان نه يې لکه څنگه چې مخکښې وې. ۷ هرکله چې دې دغه نښې وليدلې هرڅه چې ته يې ښه گڼې هغه وکړه، ځکه چې خدای ستا سره دی. ۸ زما څخه مخکې جلال ته لار شه. زه به درشم چې سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې وړاندې کړم. مگر ته بايد اووه ورځې هلته انتظار وباسې ترڅو زه راشم او تاته ووايم چې څه وکړې.

۹ څنگه چې شائل د سموئيل څخه رخصت شو، خدای د شائل شخصيت بدل کړ. هغه ټولې نښې په هماغه ورځ پوره شوې.

۱۰ کله چې شائل او د هغه نوکر جبعې ته ورسېدل، شائل د نبیانو د يوې ډلې سره مخامخ شو. د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او د هغوی سره يې يوځای په نبوت پيل وکړ. ۱۱ هغو خلکو چې هغه يې له پخوا څخه پېژانده ويې ليدل چې هغه نبوت کوي. يو د بل څخه يې پوښتنه وکړه: <د قيس په زوی شائل باندې څه وشول؟ آيا شائل هم د نبیانو څخه دی؟> ۱۲ د هغه ځای يو اوسېدونکي پوښتنه وکړه: <د دې نورو نبیانو په هکله څه وايي،

ستاسو په فکر د هغوی پلرونه څوک دي؟> نو دا یو متل شو: <آیا شائول هم د نیانو څخه دی؟> (۱۳) وروسته له دې چې شائول نبوت پای ته ورساوه هغه د عبادت خای ته وخوت.

(۱۴) څه موده وروسته چې د شائول کاکا هغه او د هغه نوکر ولیدل د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: <تاسو چېرې وی؟>

شائول ځواب ورکړ: <خرې مو لټولې خو چې کله هغه مو پیدا نه کړې، نو سموئیل ته ورغلو.>

(۱۵) د شائول کاکا پوښتنه وکړه: <هغه تاسو ته څه وویل؟> (۱۶) شائول ځواب ورکړ: <سموئیل مونږ ډاډه کړو چې خړې پیدا شوې دي.> مگر شائول هغه څه چې سموئیل د ده د پادشاه کېدو په اړه ويلي وو خپل کاکا ته څه ونه ويل.

شائول د پادشاه په توگه غوره کيږي

(۱۷) سموئیل د اسراییلو قوم په مصفې کې د څښتن حضور ته راغونډ کړ (۱۸) او ورته ویې ويل: <د اسراییلو څښتن خدای داسې وایي: ما تاسو د مصر څخه راوویستلی او تاسو مې د مصریانو او د ټولو هغو قومونو څخه وژغورلی چې په تاسو باندې یې ظلم کاوه. (۱۹) مگر تاسو نن خپل خدای چې تاسو یې د ټولو مصیبتونو او سختیو څخه ژغورلي یاست، ردوئ او ورته وایئ چې مونږ ته پادشاه راکړه چې په مونږ باندې حکومت وکړي. ډېر ښه، نو اوس د خپلو قبیلو او خپلونو سره د څښتن په مخکې حاضر شی.>

٢٠) کله چې سموئیل د اسراییلو ټولې قبیلې د خښتن حضور ته راتولې کړې، د بنیامین قبيله يې د پچې په ذریعه غوره کړه. ٢١) بیا هغه د بنیامین قبيله د هغې د خپلونو سره وړاندې راوستله او د مطري خپل وټاکل شو. په پای کې د قیس زوی شائول غوره کړای شو، خو کله چې هغوی شائول ولټاوه هغه پیدا نه شو. ٢٢) هغوی د خښتن څخه پوښتنه وکړه: <آیا هغه سړی تر اوسه دلته راغلی دی؟>

خښتن وویل: <هو، هغه خپل ځان د بارونو په منځ کې پټ کړی دی.>

٢٣) نو دوی په منډه لاړل، هغه يې راوست او څنگه چې هغه د خلکو په منځ کې ودرېد نو قد يې د یو سر په اندازه د نورو څخه لوړ ؤ. ٢٤) سموئیل ټول قوم ته وویل: <دا هغه سړی دی چې خښتن غوره کړی دی، زموږ په منځ کې د هغه په شان هیڅوک نشته.>

خلکو چیغې کړې: <ژوندی دې وي پادشاه!>

٢٥) سموئیل قوم ته د پادشاهۍ حقوق او فرایض بیان کړل. هغه يې په سند کې ولیکل او سند يې د عبادت په ځای کې کېښود. وروسته يې هر یو خپل کور ته رخصت کړ. ٢٦) شائول هم خپل کور ته چې په جبعه کې ؤ لاړ او د هغه سره ځینې زړور سړي چې خدای د هغوی زړونه بدل کړي وو لاړل. ٢٧) مگر ځینو بېکاره خلکو وویل: <دغه سړی به څنگه موږ وژغوري؟> هغوی شائول ته په سپکه سترگه وکتل او هغه ته يې سوغاتونه رانه وړل، مگر شائول غلی پاتې شو.

۱۱ (۱) په دې وخت کې د عمون پادشاه ناحاش روان شو او د يابيش بنار يې چې په جلعاد کې ؤ محاصره کړ. د يابيش خلکو ناحاش ته وويل: <زمونږ سره يو تړون وکړه، مونږ به تا د خپل مشر په توگه ومنو.>

(۲) ناحاش په ځواب کې وويل: <زه به تاسو سره په يو شرط د سولې تړون وکړم، چې ستاسو د هر يو بنې سترگه وباسم ترڅو د ټولو اسراييلو دپاره د رسوايي سبب شي.>

(۳) د يابيش سپين ږيرو وويل: <مونږ ته اووه ورځې وخت راکړه چې مونږ ټولو اسراييلو ته استازي ولېږو. که چېرې هيچا مونږ ونه ژغورلو نو بيا به مونږ تاسو ته تسليم شو.>

(۴) کله چې استازي جبعې ته ورسېدل چېرته چې شائول اوسېده، خلکو ته يې خبر ورکړ او هغوی په لوړ اواز سره وژړل. (۵) په دغه وخت کې شائول د خپلو غوايانو شاته د پتي څخه راغی، هغه پوښتنه وکړه: <څه پېښ شوي دي؟ دا خلک ولې ژاړي؟> نو هغوی د يابيش د استازو خبره ورته بيان کړه. (۶) کله چې شائول د هغوی خبرې واورېدلې، د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او هغه ډېر زيات په قهر شو. (۷) هغه يوه جوړه غوايان ووژل، هغه يې ټوټې، ټوټې کړل او د استازو په وسيله يې ټولو اسراييلو ته واستول او اخطار يې ورکړ: <هر هغه څوک چې د شائول او سموئيل پسې جگړې ته لاړ نه شي، نو د هغوی د غوايانو سره به همداسې

په دې وخت کې په قوم باندې د خښتن وېره پرېوتې او هغوی ټول سره یوځای راغلل. (۸) کله چې شاول هغوی په بازق کې سره راغونډ کړل، د اسراییلو د خلکو شمېر درې لکه او د یهودیانو شمېر دېرش زره تنه وو. (۹) دوی هغو استازو ته چې د یابیش څخه راغلي وو وویل: <خپلو خلکو ته ووايئ چې تاسو به سبا له غرمې څخه مخکې وژغورل شی.> کله چې د یابیش خلکو پیغام تر لاسه کړ هغوی ډېر خوشاله شول. (۱۰) نو عمونیانو ته یې وویل: <سبا به مونږ تاسو ته تسلیم شو، څه چې ستاسو خوښه وي زمونږ سره یې وکړئ.>

(۱۱) په هماغه شپه شاول خپل خلک په درې ډلو باندې ووېشل، د سباوون په وخت کې یې د عمونیانو په کمپ باندې حمله وکړه او د ورځې تر غرمې پورې یې هغوی ووژل. هغه عمونیان چې ژوندي پاتې شوي وو داسې خواره واره شول، چې د هغوی دوه نفره هم سره یوځای پاتې نه شول.

(۱۲) وروسته بیا د اسراییلو خلکو سموئیل ته وویل: <هغه خلک څوک وو چې ویل یې چې شاول باید زمونږ پادشاه نه شي؟ هغوی مونږ ته راوسپارئ چې ویې وژنو!>

(۱۳) مگر شاول وویل: <نن به هیڅوک نه وژل کېږي، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې خښتن اسراییل ژغورلي دي.> (۱۴) نو سموئیل خلکو ته وویل: <راشئ چې ټول جلجال ته لاړ شو او یو ځل بیا

شائول د خپل پادشاه په توگه اعلان کړو. < ١٥ > بيا ټول قوم
جلجال ته لاړ او د خښتن په حضور کې يې شائول د خپل پادشاه په
توگه اعلان کړ. په هغه ځای کې دوی خښتن ته د سولې نذرانې
قرباني کړې او شائول او د اسرايلو ټولو خلکو يو لوی جشن ونيوه.

د سموئيل د خداى په امانى خبرې

١٢ < ١ > سموئيل ټولو اسرايلو ته وويل: < هرڅه چې تاسو زما
څخه وغوښتل ما هغه سرته ورسول او تاسو ته مې يو پادشاه وټاکه.
< ٢ > تاسو اوس د خپل مشر په توگه يو پادشاه لرئ. زه زور او
سپين بيري شوى يم او دا دى زما زامن ستاسو سره دي. زه د خپلې
ځوانۍ څخه تر نن ورځې پورې ستاسو مشر وم. < ٣ > زه حاضر يم،
که چېرې ما کوم غلط کار کړى وي ماته د خښتن او د هغه غوره
شوي پادشاه په مخ کې دا حقيقت ووايئ. آيا ما د چا څخه غويى يا
خر اخيستی دى؟ آيا ما له چا سره ټگي کړې ده يا په چا باندې مې
ظلم کړى دى؟ آيا ما د چا څخه رشوت اخيستی دى؟ که چېرې ما
داسې کوم کار کړى وي، نو څه چې ما اخيستي وي هغه به بېرته
ورکړم. <

< ٤ > قوم ځواب ورکړ: < نه! تا نه زمونږ سره ټگي کړې ده او نه دې
په مونږ باندې ظلم کړى دى. د هيچا څخه دې څه نه دي اخيستي. <

< ٥ > سموئيل ځواب ورکړ: < خښتن او د هغه ټاکل شوى پادشاه نن
شاهدان دي چې تاسو خلک پوه شوى چې زه په بشپړه توگه بې گناه

هغوی ځواب ورکړ: <هو، څښتن زموږ شاهد دی.>

۶ سموئیل زیاته کړه: <دا څښتن ؤ چې موسیٰ او هارون یې

وټاکل او ستاسو نیکونه یې له مصر څخه راوویستل. ۷> اوس په

خپل ځای باندې ودرېږئ. زه غواړم چې تاسو د خدای په وړاندې د

شواهدو سره حاضر کړم او تاسو ته هغه ښېګڼې در په یاد کړم چې

خدای د ستاسو او ستاسو د نیکونو د ژغورلو دپاره کړې دي. ۸>

کله چې یعقوب او د هغه کورنۍ مصر ته لاړل او مصریانو په هغو

باندې ظلم کاوه، ستاسو نیکونو د مرستې دپاره څښتن ته فریاد وکړ.

نو هغه موسیٰ او هارون ورواستول او ستاسو نیکونه یې له مصر څخه

راوویستل او هغوی یې په دې خاوره کې ځای په ځای کړل. ۹>

مگر خلکو خپل څښتن خدای هېر کړ. نو هغه دوی فلسطینیانو، د

موآب پادشاه او د حاصور د ښار د لښکر قوماندان سیسرا ته په لاس

ورکړل او هغوی ورسره جنگ وکړ. ۱۰> نو هغوی د مرستې دپاره

څښتن ته فریاد وکړ او ویې ویل: موږ گناه کړې ده ځکه چې ای

څښتنه، ستا څخه موږ مخ اړولی دی او د بل او عشتاروت د بتانو

عبادت مو کړې دی. موږ د خپلو دښمنانو څخه وژغوره نو موږ به

ستا عبادت وکړو! ۱۱> بیا څښتن جدعون، باراق، یفتاح او په آخره

کې یې زه راواستولم. تاسو یې د خپلو شاوخوا دښمنانو له لاسه

وژغورلئ ترڅو په امن کې واوسېږئ. ۱۲> خو کله چې تاسو ولیدل

چې د عمون پادشاه ناحاش په تاسو باندې حمله کوي، تاسو ماته

ووویل: موږ پادشاه غواړو چې په موږ باندې حکومت وکړي. که څه

هم خښتن ستاسو پادشاه ؤ خو هغه مو رد كړ.

۱۳) اوس دا دی هغه پادشاه چې تاسو غوره كړی دی او غوښتی مو دی. وگورئ، خښتن تاسو ته پادشاه ټاكلی دی ترڅو په تاسو باندې حكومت وكړي. ۱۴) كه چېرې د خپل خښتن خدای درناوی وكړئ، د هغه خدمت وكړئ، هغه ته غوږ ونیسئ او د هغه حكمونو ته غاړه كېږدئ او كه چېرې تاسو او ستاسو پادشاه د هغه پیروي وكړئ نو ستاسو هرڅه به ښه وي. ۱۵) مگر كه تاسو خښتن ته غوږ ونه نیسئ او د هغه د حكمونو څخه سرغړونه وكړئ هغه به ستاسو او ستاسو د پادشاه په ضد شي. ۱۶) نو اوس په خپل حای باندې ودرېږئ. تاسو به د خښتن هغه لوی كار ووينئ چې ستاسو په مخ كې به يې وكړي. ۱۷) تاسو پوهېږئ چې د دې موسم په دوران كې چې د غنمو د لو وخت دی باران نه وریږي. زه به دعا وكړم چې خښتن تندر او باران راولېږي. څه وخت چې داسې وشي تاسو به پوه شئ چې د پادشاه په غوښتلو سره مو د خښتن په وړاندې لویه گناه كړې ده.

۱۸) بیا سموئیل دعا وكړه او په هماغه ورځ خښتن تندر او باران راولیږه. نو ټول قوم د خښتن او سموئیل څخه ډېر ووېرېد ۱۹) او هغوی سموئیل ته وویل: >ښاغلیه! مهرباني وكړه زموږ په خاطر خپل خښتن خدای ته دعا وكړه چې مونږ مړه نه شو. اوس مونږ پوه شو چې مونږ په خپلو نورو ټولو گناهونو برسېره د پادشاه په غوښتلو سره بله گناه هم وكړه.<

۲۰) سموئیل ځواب وركړ: >مه وپېرئ. كه څه هم تاسو ډېر بد

کار کړی دی، خو د خښتن څخه مخ مه اړوئ، بلکه د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. (۲۱) په خوشې بتانو پسې مه گرځئ هغه تاسو ته گټه نه رسوي او تاسو ژغورلی نه شي، ځکه چې هغه بې فايدي دي. (۲۲) خښتن به د خپل لوی نوم په خاطر خپل قوم پرېنږدي، ځکه چې د هغه رضا وه چې ستاسو څخه خپل خاص قوم جوړ کړي. (۲۳) باقي پاتې شوه زما خبره، خښتن دې داسې ونه کړي چې زه د هغه په وړاندې گناه وکړم او ستاسو دپاره نوره دعا ونه کړم بلکه زه به تاسو ته سمه او ښه لاره دروښایم. (۲۴) یوازې د خښتن څخه ووپرېږئ او په وفاداری سره د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. د هغو لویو کارونو په باره کې فکر وکړئ چې ستاسو دپاره یې کړي دي. (۲۵) مگر که چېرې تاسو خپلو بدو کارونو ته دوام ورکړئ تاسو به د خپل پادشاه سره له منځه لاړ شئ.

سموئیل شائول ملامتوي

۱۳ (۱) شائول دېرش کلن ؤ چې پادشاه شو او دوه څلوېښت کاله یې په اسراییلو پادشاهي وکړه.

(۲) شائول د اسراییلو څخه درې زره نفره غوره کړل چې دوه زره نفره د هغه سره په مخماس او د بیت ئیل په غرنۍ سیمه کې وو او زر نفره د هغه د زوی یوناتان سره په جبعه کې وو کومه چې د بنیامین په سیمه کې ده. پاتې نفر یې بېرته خپلو کورونو ته ولېږل.

(۳) یوناتان په جبع کې د فلسطینیانو په پوسته باندې حمله وکړه او

له منځه يې يووړه. فلسطينيانو دا خبره واورېدله. بيا شائول استازي ولېږل چې په ټول هېواد کې د سرنې په غږولو سره عبرانيان جنگ ته راوغواړي. (۴) ټول اسراييليان خبر شول چې شائول د فلسطينيانو پوسته له منځه يووړه او فلسطينيانو د اسراييلو څخه کرکه وکړه. په دې خاطر د اسراييلو قوم راوغوښتل شو چې په جلجال کې د شائول سره يوځای شي. (۵) فلسطينيان سره راغونډ شول چې د اسراييلو سره جنگ وکړي. د هغوی سره دېرش زره جنگي گاډۍ، شپږ زره د اس سپاره او د درياب د غاړې د شگو په شان زيات پياده عسکر وو. هغوی روان شول او په مخماس کې يې چې د بيت آون په ختيځ کې پروت دی خپمې ودرولې. (۶) د اسراييلو عسکر پوه شول چې زمونږ شمېر ډېر کم دی او په دې خاطر به جنگ وبایللو. ځينې اسراييليان په سمخو، ونو بوټو، د گټونو په منځ کې، په کندو او يا په شاه گانو کې پټ شول. (۷) نور د اردن د سيند څخه د جاد او جلعاد سيمو ته پورې وتل.

شائول په جلجال کې پاتې ؤ او هغه خلک چې د هغه سره وو له وېرې څخه لږزېدل. (۸) شائول اووه ورځې د سموئيل انتظار وکړ، لکه څنگه چې سموئيل ورته ويلي وو. مگر سموئيل جلجال ته رانغی او خلک د شائول څخه هرې خواته خپاره کېدل. (۹) په دې خاطر شائول وويل: <سوزېدونکې نذرانه او د سولې نذرانې راته راوړئ> او شائول سوزېدونکې نذرانه وړاندې کړه. (۱۰) څنگه چې هغه د سوزېدونکې نذرانې د وړاندې کولو څخه وزگار شو، سموئيل راوړسېد او شائول د هغه د هرکلي دپاره لاړ. (۱۱) سموئيل پوښتنه وکړه: <څه دې وکړل؟>

شائول په ځواب کې وويل: <خلک زما نه خپاره کېدل او ته په ټاکلي وخت رانغلي. برسېره پر دې، فلسطينيان په مخماس کې سره راغونډېدل. (۱۲) نو ځکه ما فکر وکړ چې اوس به فلسطينيان دلته په جلجال کې پر ما حمله وکړي. څنگه چې ما د څښتن څخه مرسته ونه غوښتله، نو ما خپل ځان مجبور وگاڼه چې سوزېدونکې نذرانه وړاندې کړم.>

(۱۳) سموئيل ځواب ورکړ: <تا احمقانه کار کړی دی او د خپل څښتن خدای امر دې په ځای کړی نه دی. هغه غوښتل چې ته او ستا اولاده د تل دپاره پادشاهي وکړي. (۱۴) مگر اوس به ستا پادشاهي دوام ونه کړي. په دې خاطر چې تا د هغه د حکم څخه سرغړونه کړې ده، څښتن د خپلې خوښې يو سړی پيدا کړی دی چې د هغه په قوم باندې پادشاه شي.>

(۱۵) سموئيل جلجال پرېښود او په خپله لاره لاړ. شائول لاړ چې د خپلو عسکرو سره يوځای شي نو پاتې خلک د هغه پسې لاړل. هغوی د جلجال څخه جبعې ته چې د بنيامين په سيمه کې ده لاړل. شائول خپل لښکر وشمارة، د هغو شمېر شپږسوه تنه وو.

بې وسلې اسرائيل

(۱۶) شائول، د هغه زوی يوناتان او هغه خلک چې د دوی سره وو په جبع کې چې د بنيامين په سيمه کې ده پاتې شول. په دې وخت کې فلسطينيانو په مخماس کې خپمې ودرولې وې. (۱۷) يرغل کوونکي د فلسطينيانو د خپمو څخه په دريو ډلو کې راووتل، يوه ډله

د عفرې خواته چې د شوعال په سيمه کې ده لاره. (۱۸) دوهمه ډله
د بيت حورون خواته او درېمه ډله د هغې غونډيو سلسلې ته لاره
چې ورڅخه د صبوئيم دره او دبنته بڼکاره کېږي.

(۱۹) په هغو ورځو کې په اسراييلو کې آهنگر نه و، ځکه چې
فلسطينيانو دا پرېکړه کړې وه چې عبرانيان د تورو او نېزو د جوړولو
څخه منع کړي. (۲۰) (ټول اسراييليان به فلسطيني آهنگرانو ته تلل
چې خپلې يوې، تېرونه او رمبي تيرې کړي. (۲۱) د بناخي، تير او د
چوکې د څوکې د تېره کولو اجوره د يو مثقال دوه په دريو برخو وه
او د يوې او رمبي د تېره کولو اجوره دوه برابره وه.)

(۲۲) په دې خاطر د جنگ په ورځ پرته د شائول او د هغه زوی
يوناتان څخه هيڅ اسراييلي عسکر توره يا نېزه نه درلودله.

(۲۳) فلسطينيانو د خپلو عسکرو يوه ډله واستوله چې د مخماس د
غابني څخه دفاع وکړي.

يوناتان په فلسطينيانو باندې حمله کوي

۱۴ (۱) يوه ورځ يوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې
يې انتقالولې وويل: <راځه چې د فلسطينيانو پوستې ته چې هغه بلې
غاړې ته پرته ده ورشو.> مگر خپل پلار شائول يې خبر نه کړ. (۲)
شائول په مغرون کې د انار د ونې لاندې چې د جبعي څخه دومره
لېرې نه وه خپمه درولې وه. نژدې شپږسوه نفره د هغه سره وو. (۳)

(د هغوی په منځ کې اخیا کاهن هم ؤ، چې مقدس پېشبند یې اغوستی ؤ. هغه د ایخابود د ورور اخیطوب زوی ؤ. اخیطوب د فینحاس زوی او د عیلي لمسی ؤ، هغه عیلي چې په شیلوه کې د څښتن کاهن ؤ.)
خلک خبر نه وو چې یوناتان تللی دی.

۴ د غابني په هره خوا باندي چې یوناتان غوښتل د هغې لارې څخه د فلسطینیانو پوستې ته ور تېر شي دوه لوړ او ښویه گټونه وو چې یو یې د بوصیص او بل یې د سنه په نوم یادېده. ۵ یوه د غابني شمال خواته وه چې مخماس ته نژدې وه او بله یې د جنوب خواته وه چې جبع ته نژدې وه.

۶ یوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې یې انتقالولې وویل: <راځه چې د دغو کافرو فلسطینیانو کمپ ته ورواوړو، کېدای شي چې څښتن زمونږ سره مرسته وکړي. که چېرې څښتن داسې وکړي، هیڅ شی د هغه مخه نه شي نیولی چې مونږ ته بری راکړي، پروا نه لري چې زمونږ شمېر څومره لږ وي.>

۷ د هغه وسله وپرونکي وویل: <هرڅه چې غواړې هغه وکړه. مخکې شه، زه د زړه له کومي ستا سره یم.> ۸ یوناتان وویل: <واوره! مونږ به د دې خلکو خواته ورشو او ځان به هغوی ته وروښایو. ۹ که چېرې دوی مونږ ته ووايي: ودرېږئ ترڅو مونږ درشو، نو مونږ به په خپل ځای باندي ودرېږو او هغوی ته به نه ورځو. ۱۰ خو که چېرې دوی ووايي چې پورته زمونږ خواته راشئ نو مونږ به وروخېږو. ځکه چې دا به زمونږ دپاره یوه نښه وي چې څښتن هغوی مونږ ته راتسلیم کړي دي.>

۱۱ نو دوی دواړو خپل ځانونه د فلسطینیانو پوستې ته وربنکاره کړل. فلسطینیانو وویل: <وگورئ! ځینې عبرانیان د هغو سوریو څخه راوړي په کومو کې چې پټ شوي وو.> ۱۲ بیا هغوی یوناتان او هغه ځوان ته نارې کړې او ویې ویل: <دلته راوخېژئ! مونږ به تاسې ته څه دروښایو!>

یوناتان هغه ځوان ته چې وسلې یې وړلې وویل: <ما پسې راځه، فلسطینیان څښتن اسراییلو ته په لاس ورکړي دي.> ۱۳ یوناتان په خاپوړو باندې د غاښي څخه وروخوت او د ده وسله وړونکی ورسې و. یوناتان په فلسطینیانو باندې حمله وکړه او د هغه وسله وړونکي هغوی ووژل. ۱۴ په دې اولنی حمله کې یوناتان او د هغه وسله وړونکي شل نفره په نژدې یو جریب ځمکه کې ووژل. ۱۵ نو په ټول لښکر کې چې په کمپ، میدان، پوستو او یا د حمله کوونکو په منځ کې وو وېره راپیدا شوه او ځمکه ولرژېدله. هلته یوه لویه وارخطایي وه.

اسراییلیان فلسطینیانو ته ماتې ورکوي

۱۶ د شائول پیره دارانو چې د بنیامین د سیمې په جبعه کې وو ولیدل چې فلسطینیان خپاره شول او اخوا او دېخوا یې منډې وهلې. ۱۷ نو شائول خپلو نفرو ته وویل: <ځواکونه راغونډ کړئ او وگورئ چې څوک غیرحاضر دي.> کله چې هغوی دا کار وکړ، نو یوناتان او د هغه وسلې وړونکی ځوان عسکر حاضر نه وو.

۱۸ شائول اخیا ته وویل: <د خدای د لوظ صندوق راوړه.> (په

هغه وخت کې هغه صندوق د اسراييلو سره ؤ. (١٩) په داسې حال کې چې شائول د کاهن سره خبرې کولې د فلسطينيانو په کمپ کې گډوډي مخ په زياتېدو شوه، نو شائول هغه ته وويل: <اوس صبر وکړه!> (٢٠) هغه وخت شائول او د هغه ټول خلک سره راغونډ شول او د فلسطينيانو په ضد د جگړې دپاره روان شول. هغوی وليدل چې فلسطينيان په وارخطايي سره يو او بل وژني. (٢١) يو شمېر عبرانيان چې مخکې د فلسطينيانو سره وو او د هغوی سره کمپ ته تللي وو هم بېرته راستانه شول او د شائول او يوناتان سره يوځای شول. (٢٢) نورو چې خپل ځانونه يې د افرایم په غونډيو کې پټ کړي وو، واورېدل چې فلسطينيان د تېبنتې په حال کې دي نو هغوی هم په تعقيبولو کې يوځای شول. (٢٣) نو جنگ د بيت آون پورې خواته ورسېده. په هغه ورځ خښتن اسراييل وژغورل.

يوناتان شات خوري

(٢٤) په هغه ورځ اسراييليان په مصيبت کې ؤ، ځکه چې شائول قوم ته قسم ورکړ، ويې ويل: <د ما بنام د رارسېدو پورې زه غواړم چې د فلسطينيانو څخه غیچ واخلم. نو لعنت دې وي په هغه چا چې د هغې نه مخکې ډوډی خوري.> نو هيچا ډوډی ونه خوړله. (٢٥) ټول عسکر ځنگلي سيمې ته راوړسېدل او وې ليدل چې په ځمکه باندې شات پراته دي. (٢٦) کله چې هغوی ځنگل ته ننوتل، ويې ليدل چې شات خڅيري مگر هيچا لاس خپلې خولې ته ورنه وړ، ځکه چې هغوی ټول د شائول له لعنت څخه وېرېدل. (٢٧) مگر يوناتان اورېدلي نه وو چې د هغه پلار خلکو ته قسم ورکړی ؤ، نو د خپلې

امسا خوکه یې چې د ده په لاس کې وه اوږده کړه او د شاتو په گبین کې یې غوټه کړه. هغه لږ څه شات وخورل او په سترگو یې رڼایي شوه. (۲۸) د عسکرو څخه یو تن هغه ته وویل: <ستا پلار لښکرو ته سخت قسم ورکړ ویې ویل: لعنت دې وي په هغه چا چې نن ورځ ږوږی وخورې! په دې خاطر خلک کمزوري شوي دي.>

(۲۹) یوناتان ځواب ورکړ: <زما پلار زمونږ قوم ته څومره ناحقه زحمت ورکړی دی! وگورئ زه خپل ځان څومره ښه احساسوم، ځکه چې ما یو څه شات وخورل! (۳۰) څومره به ښه وای، که چېرې نن ورځ هغه څه چې خلکو د دښمنانو څخه لوټ کړي دي خوړلي وای. فکر وکړئ چې څومره نور فلسطینیان به هغوی وژلي وای!>

(۳۱) په هغه ورځ اسراییلو د مخماس څخه تر ایالون پورې فلسطینیان ووژل او هغوی ډېر ستړي شول. (۳۲) هغوی د غنیمت په مال باندې حمله وکړه. پسونه، غوایان او خوسي چې یې نیول، په هماغه ځای باندې یې حلالول او هغه یې د وینو سره خوړل. (۳۳) چا شاول ته خبر ورکړ: <گورئ! خلک د څښتن په مقابل کې گناه کوي ځکه چې هغوی غوښه د وینو سره خوري.>

هغه ځواب ورکړ: <تاسو خیانت وکړ. یوه غټه تیره په دې ځای کې زما خواته راورغړوئ.> (۳۴) په دې وخت کې هغه وویل: <ورشئ خلکو ته ووايئ: هر یو دې دلته خپل پسه او غویي راولي، حلال دې کړي او ودې خوري. د څښتن په مقابل کې گناه مه کوئ او غوښه د وینې سره مه خورئ.> نو په هغه شپه هر یو خپل څاروی راوست او

هلته يې حلال كړ. (۳۵) شائول دخښتن دپاره د قرباني حای جوړ كړ، دا اول حل و چې هغه دا كار وكړ.

(۳۶) شائول خپلو خلكو ته وويل: <راحي چې كوز شو، د شپې له خوا په فلسطينيانو باندې حمله وكړو، د سهار تر رڼايې پورې هغوی لوټ كړو او هيڅوك هم ژوندي پرېږدو.>

هغوی حواب وركړ: <خه چې تاته ترټولو ښه ښكاري هماغه وكړه.>

مگر كاهن وويل: <راشي چې اول د خدای سره مشوره وكړو.>

(۳۷) نو شائول د خدای خڅه پوښتنه وكړه: <آيا زه په فلسطينيانو باندې حمله وكړم؟ آيا مونږ به په هغوی باندې بريالي كړي؟> مگر په هغه ورځ خدای حواب ورنه كړ. (۳۸) له دې كبله شائول د قوم مشرانو ته وويل: <دلته راشی او معلومه كړئ چې نن څه گناه شوې ده. (۳۹) زه د ژوندي خښتن په نامه چې اسراييل ژغوري قسم خورم چې گناهكار به ووژلی شي كه هغه زما زوی يوناتان هم وي.> مگر هيچا څه ونه ويل. (۴۰) بيا شائول هغوی ته وويل: <تاسو ټول هلته ودرېږئ او يوناتان او زه به دلته ودرېږو.>

هغوی حواب وركړ: <خه چې تاته ترټولو ښه ښكاري هماغه وكړه.>

(۴۱) شائول د اسراييلو خښتن خدای ته دعا وكړه وويل: <ای خښتنه، ولې دې نن ماته حواب رانكړ؟ ای د اسراييلو خښتن خدایه،

ماته د سپېڅلو تیرو په وسیله ځواب راکړه. که چېرې گناه د یوناتان یا زما وي د اوریم په وسیله ځواب راکړه، مگر که گناه ستا په قوم اسراییلو کې وي د تمیم په وسیله ځواب راکړه. < په ځواب کې یوناتان او شائول ته اشاره وشوه او قوم یې گناه و. > (۴۲) نو شائول وویل: <زما او زما د زوی یوناتان ترمنځ پچه واچوی. > پچه د یوناتان په نامه وختله. (۴۳) بیا شائول یوناتان ته وویل: <ماته ووايه چې څه دې کړي دي. >

نو یوناتان هغه ته ځواب ورکړ: <د خپلې امسا په څوکه مې یوازې لږ څه شات وڅکل. که زما دا کار گناه وي، زه مرگ ته چمتو یم. >

(۴۴) شائول هغه ته وویل: <خدای دې ما ووژني، که چېرې ته ونه وژل شي. >

(۴۵) مگر خلکو شائول ته وویل: <آیا یوناتان چې د اسراییلو دپاره یې دا لوی بری گټلی دی باید ووژل شي؟ دا ناممکنه ده چې هغه ووژل شي! مونږ د ژوندي څښتن په نامه قسم خورو چې د هغه د سر یو ویښته به هم کم نه شي. ځکه چې نن ورځ هغه دا کار د خدای په مرسته کړی دی. > نو قوم یوناتان د مرگ څخه خلاص کړ. (۴۶) له هغې وروسته شائول د فلسطینیانو تعقیبول بس کړل او فلسطینیان بېرته خپلې سیمې ته لاړل.

د شائول پادشاهي او کورنی

(۴۷) وروسته له دې چې شائول د اسراییلو پادشاهي ټینګه کړه، هغه

د خپلو شاوخوا دښمنانو یعنی د موآبیانو، عمونیانو، ادومیانو، فلسطینیانو او د صوبه د پادشاهانو سره جنگ وکړ. په هر ځای کې یې چې جنگ کاوه هغه به بریالی ؤ. (۴۸) هغه په مېرانه جنگ کاوه او عمالقیانو ته یې ماتې ورکړه او اسرایلیان یې د هغو خلکو د لاسونو څخه ازاد کړل چا چې هغوی لوټ کړي وو.

(۴۹) د شائول زامن یوناتان، یشوي او ملکیشوع وو. د هغه د مشرې لور نوم میراب او د کشرې نوم یې میکال ؤ. (۵۰) د شائول د ښځې نوم اخینوعم ؤ چې د اخیمعص لور وه. د شائول د لښکرو د قوماندان نوم ابنیر ؤ چې د نیر زوی ؤ. نیر د شائول تره ؤ. (۵۱) د شائول پلار قیس او د ابنیر پلار نیر د ابي ئیل زامن وو.

(۵۲) تر هغې پورې چې شائول ژوندی ؤ هغه د فلسطینیانو په ضد سخته جگړه کوله. نو کله به چې هغه یو قوي یا زړور سړی ولیده هغه به یې د خپلو لښکرو په لست کې نیوه.

د عمالقیانو سره جگړه

۱۵ (۱) سموئیل شائول ته وویل: >زه څښتن راولېږم چې تا غوره کړم چې د هغه په قوم اسرایلیو باندې پادشاه شې. نو اوس د څښتن پیغام ته غور و نیسه. (۲) مطلق قادر څښتن داسې وایي: زه به عمالقیانو ته د هغه کار سزا ورکړم، کوم چې دوی پخوا د اسرایلیو سره کړی ؤ. ځکه په هغه وخت کې چې اسرایلیان د مصر څخه راوتل د هغوی لاره یې نیولې وه. (۳) اوس لاړ شه په عمالقیانو

باندې حمله وکړه او هرڅه چې ددوی سره دي هغه ټول په بشپړه توګه له منځه یوسه، په هغوی باندې زړه ونه سوزوې. یو شی هم ژوندی مه پرېږده. سړي، ښځې، ماشومان او تي رودونکي ماشومان، غوایان، پسونه، اوبنان او خره یې ووژنه. <

④ شائول خپل ځواکونه سره راغونډ کړل او په طلايم کې یې د هغوی څخه لیدنه وکړه. په هغو کې د اسراییلو څخه دوه لکه او د یهودا څخه لس زره پیاده عسکر وو. ⑤ بیا هغه د خپلو عسکرو سره د عمالیک ښار ته ورغی او په یو وچ خوږ کې یې کمین ونيوه. ⑥ بیا شائول قینیانو ته اخطار ورکړ: <د عمالیکیانو څخه لېرې شی ترڅو تاسو له هغوی سره یوځای له منځه یونسه. ځکه کله چې اسراییلیان له مصر څخه راوتل تاسو په هغوی باندې مهرباني او ښه سلوک کاوه. > نو قینیان له عمالیکیانو څخه لېرې شول.

⑦ شائول د حویله څخه تر شور پورې چې د مصر په ختیځ کې دی جنګ وکړ او عمالیکیانو ته یې ماتې ورکړه. ⑧ هغه د عمالیک پادشاه اجاج ژوندی ونيوه او ټول خلک یې ووژل. ⑨ مګر شائول او د هغه نفرو د اجاج ژوند وژغوره. هغوی ښه پسونه، غوایان، ښه خوسي، وري یا نور هغه څه چې ښه وو هغه یې ونه وژل. دوی یوازې هغه څاروي ووژل چې کمزوري یا بې ارزښته وو.

څښتن شائول ردوي

⑩ څښتن سموئیل ته داسې وفرمایل: ⑪ <زه پښېمان یم چې شائول مې پادشاه کړ. هغه زما څخه ګرځېدلی دی او زما د حکمونو

څخه يې سرغړونه وکړه. < سموئيل په قهر شو او ټوله شپه يې څښتن ته زاري وکړه. (۱۲) سموئيل سهار وختي راپاڅېد او لاړ چې د شائلو سره ملاقات وکړي. مگر هغه خبر شو چې شائلو د کرمل ښار ته تللی دی، د خپل ځان د عزت په خاطر يې يو يادگاري څلی جوړ کړی دی او جلجال ته تللی دی. (۱۳) کله چې سموئيل شائلو پيدا کړ، شائلو هغه ته وويل: <ای سموئيله! څښتن دې تاته برکت درکړي. وگوره، ما د څښتن حکم سرته ورساوه.>

(۱۴) سموئيل پوښتنه وکړه: <نو بيا ولې زه د غوايانو او پسونو رڼاې اورم؟>

(۱۵) شائلو ځواب ورکړ: <زما عسکرو دا د عماليقيانو څخه راوستي دي، هغوی ډېر ښه پسونه او غوايان ساتلي دي چې ستا د څښتن خدای لپاره يې قرباني کړي. پاتې مو په بشپړه توگه له منځه وړي دي.>

(۱۶) سموئيل شائلو ته وويل: <غلی شه! غوړ ونيسه ترڅو د څښتن خبره چې تېره شپه يې ماته کړې وه درته ووايم.> شائلو ځواب ورکړ: <ووايه.>

(۱۷) سموئيل وويل: <که څه هم ته خپل ځان لوی نه گڼې، ته د اسراييلو د قبيلو مشر يې. څښتن ته غوره کړې چې د اسراييلو پادشاه شي (۱۸) او ته يې د يوې وظيفې دپاره ولېرلې ويې ويل: دا گناهکاره قوم عماليقيان په بشپړه توگه له منځه يوسه، د هغوی سره

جنگ وکړه تر هغې پورې چې دوی ټول ووژل شي. (۱۹) نو بیا ولې
تا د خښتن خبره ونه منله؟ ولې دې په غنیمت باندې حمله وکړه؟
ولې هغه څه چې د خښتن په نظر کې بد وو هغه دې وکړل؟>

(۲۰) شائل وویل: >مگر ما د خښتن خبره منلې ده، زه په هغې
وظیفې باندې لارم چې خښتن ماته راسپارلې وه. ما عمالیقیان په
بشپړه توګه له منځه یوړل او د هغوی پادشاه اجاج مې راوست. (۲۱)
عسکرو د غنیمت څخه پسونه او غوایان واخیستل، یعنې تر ټولو ښه
حيوانات چې خدای ته وقف شوي وو ترڅو هغه په جلال کې ستا
خښتن خدای ته قرباني کړي.<

(۲۲) سموئیل وویل: >آیا خښتن هم دومره په سوزېدونکو نذرانو او
قربانیو باندې خوشالېږي لکه څنګه چې د اطاعت په کولو باندې؟
ګوره! هغه ته اطاعت کول د قربانی څخه ښه دي او د هغه په خبره
عمل کول د پسونو د وازګې د قربانی څخه ښه دي. (۲۳) ځکه د
هغه په مقابل کې یاغي توب لکه د فال کتلو په شان بد عمل دی او
غرور د بت پرستی په شان یوه ګناه ده. په دې سبب چې تا د خښتن
حکم رد کړی دی نو ته یې د پادشاه په توګه رد کړی یې.<

(۲۴) شائل ځواب ورکړ: >هو، ما ګناه کړې ده. ما د خښتن د حکم
او ستا د لارښودنې څخه سرغړونه کړې ده. زه د خپلو نفرو څخه
ووپرېدم او څه چې هغوی غوښتل ما هماغسې وکړل. (۲۵) مگر
اوس تاته سوال کوم چې زما ګناه وبخښه او زما سره بېرته لار شه،
ترڅو د خښتن عبادت وکړم.<

٢٦) سموئیل ځواب ورکړ: <زه ستا سره بېرته نه ځم. تا د څښتن

حکم نه دی منلی او هغه ته د اسراییلو د پادشاهی څخه رد کړی
يې.>

٢٧) څنگه چې سموئیل وگرځېده چې لاړ شي، شاول د هغه د

چینې څنډه ونيوله او هغه خیرې شوه. ٢٨) سموئیل هغه ته وویل:

<نن ورځ څښتن ستا څخه د اسراییلو پادشاهی واخیسته او هغه يې

بل چاته ورکړه چې هغه د ستا څخه ښه دی. ٢٩) د اسراییلو خدای

چې لوی او ابدی دی هغه دروغ نه وايي يا خپله اراده نه بدلوي. هغه

انسان نه دی چې خپله اراده بدله کړي.>

٣٠) شاول بیا زاري کوله ویل يې: <سمه ده، ما گناه کړې ده. خو

زما د قوم د سپین بږیرو او اسراییلیانو په مخکې زما عزت وکړه، بېرته

زما سره لاړ شه چې ستا د څښتن خدای عبادت وکړم.> ٣١) نو

سموئیل بېرته د شاول سره لاړ او شاول د څښتن عبادت وکړ.

٣٢) سموئیل وویل: <د عمالیقیانو پادشاه اجاج ماته راوړئ.>

اجاج په پاډه زړه هغه ته ورغی، فکر يې کاوه چې په یقین سره د

مرگ خطر تېر شوی دی. ٣٣) مگر سموئیل وویل: <لکه څنگه چې

ستا تورې ډېرې ښځې بې اولاده کړې دي نو همدارنگه ستا مور به

هم بې اولاده شي.> او سموئیل اجاج په جلجال کې د څښتن په

مخکې ټوټې ټوټې کړ.

٣٤) بیا سموئیل رامې ته لاړ او شاول خپل کور ته چې په جبعه

کې ؤ ورستون شو. ٣٥) تر هغې پورې چې سموئیل ژوندی ؤ هغه

بيا هيڅكله شائول ونه لیده. مگر سموئیل د شائول دپاره ویر کاوه. خښتن په دې باندې پښېمانه شو چې شائول یې په اسراییلو باندې پادشاه کړی و.

سموئیل داود د پادشاه په توگه غوره کوي

۱۶ یوه ورځ خښتن سموئیل ته وویل: <ترڅو پورې به ته د شائول دپاره ویر کوي؟ هغه مې په اسراییلو باندې د پادشاه په توگه رد کړی دی. یو ښکر راواخله، د زيتون د تېلو څخه یې ډک کړه او په بیت لحم کې د یسې کور ته ورشه، ځکه چې د هغه د زامنو څخه مې یو تن غوره کړی دی چې پادشاه شي.>

 مگر سموئیل پوښتنه وکړه: <زه څنگه لار شم؟ که شائول په دې هکله څه واورې ما به ووژني.>

خښتن ځواب ورکړ: <یوه خوسې درسره واخله او ووايه: زه د دې دپاره راغلی يم چې د خښتن دپاره قرباني وړاندې کړم. یسې ته بلنه ورکړه چې قربانی ته راشي، زه به دروښایم چې ته به څه کوي. هغه څوک چې زه یې درته ښایم زما دپاره به یې سر په تېلو غوړ کړي.>

 هغه څه چې خښتن سموئیل ته ويلي وو هغه هماغسې وکړل. کله چې هغه بیت لحم ته ورسېد، د ښار سپین ږيري د وېرې او لږزې سره د هغه ملاقات ته راغلل. هغوی پوښتنه وکړه: <خیریت خو

دی؟ په څه خاطر راغلی یې؟>

۵ هغه ځواب ورکړ: >هو، زه راغلی یم چې څښتن ته قرباني وړاندې کړم، اودس وکړی او زما سره راشی.< هغه د اودس په کولو کې د یسې او د هغه د زامنو سره مرسته وکړه او هغوی ته یې هم په قرباني کې بلنه ورکړه.

۶ کله چې دوی راغلل، سموئیل د یسې زوی الیاب ولید او د خپل ځان سره یې وویل: >هغه سړی چې دلته د څښتن په حضور کې ولاړ دی په یقین سره دا هماغه دی چې هغه غوره کړی دی.< ۷ مگر څښتن هغه ته وویل: >د هغه ښکلا او لوړ قد ته مه گوره، ما هغه رد کړی دی، ځکه چې زه د انسان په شان قضاوت نه کوم. هغوی ظاهر ته گوري مگر زه زړه ته گورم.<

۸ بیا یسې خپل زوی ایناداب راوغوښت چې د سموئیل په مخکې تېر شي. مگر سموئیل وویل: >نه، څښتن دا هم نه دی غوره کړی.< ۹ یسې بیا شمه راوغوښت چې د سموئیل په مخکې تېر شي، مگر هغه وویل: >څښتن دا هم نه دی غوره کړی.< ۱۰ په دې ډول د یسې اووه زامن د سموئیل په مخ کې تېر شول، مگر سموئیل هغه ته وویل: >څښتن د دوی څخه یو هم نه دی غوره کړی.< ۱۱ بیا سموئیل د یسې څخه پوښتنه وکړه: >آیا نور زامن لري؟<

یسې ځواب ورکړ: >کشر لا تر اوسه پاتې دی مگر هغه پسونه خروي.<

سموئیل وویل: <هغه راوغواړه چې دلته راشي، ترڅو پورې چې هغه رانه شي مونږ به نه کښېښو.> (۱۲) نو یسې هغه راوغوښت. هغه روغ رمټ، ښایسته ځوان ؤ او ښکلې سترگې یې درلودلې. څښتن سموئیل ته وویل: <هغه همدا دی، د هغه سر په تېلو غوړ کړه!> (۱۳)

سموئیل د زیتون د تېلو ښکر راواخیست او د هغه سر یې د خپلو ورونو په مخ کې غوړ کړ. د څښتن روح ناڅاپه د قدرت سره د هغې ورځې څخه په داود باندې نازل شو. وروسته له هغې سموئیل رامې ته ستون شو.

داود د شائول په دربار کې

(۱۴) د څښتن روح د شائول څخه لېرې شو او د هغه په ځای بده ارواح د هغه د ځورلو دپاره د څښتن له خوا په هغه باندې نازل شوه. (۱۵) د شائول خدمتگارانو هغه ته وویل: <وگوره، د خدای له خوا بده ارواح تا ځوروي.> (۱۶) نو باداره! مونږ ته حکم وکړه، مونږ به داسې یو سړی ولټوو چې د رباب په غږولو باندې ښه پوهیږي. نو کله چې بده ارواح په تا باندې راشي هغه سړی به رباب وغږوي او ستا حال به بېرته ښه شي.>

(۱۷) شائول ومنله او ویې ویل: <زما دپاره داسې یو سړی راپیدا کړئ چې ښه ساز غږوونکی وي او ماته یې راولی.>

(۱۸) یو خدمتگار ځواب ورکړ: <ما د یسې یو زوی چې د بیت لحم څخه دی لیدلی دی چې هغه د موسیقۍ په غږولو باندې ښه پوهیږي. هغه زړور، ښکلې او هوښیار سړی او همدارنگه یو قوي عسکر دی.>

ښه صفت د هغه دا دی چې څښتن د هغه سره دی. <

۱۹ نو شائول یسی ته استازي واستول چې ورته ووايي: <خپل زوی داود چې د پسونو ساتنه کوي ماته راوليره. > ۲۰ یسی داود د یو سپرلي، یو خر چې په ډوډیو باندې بار ؤ او د شرابو څخه ډک ژي سره یوځای شائول ته واستاوه. ۲۱ داود شائول ته راغی او د هغه خدمت یې شروع کړ. په شائول باندې هغه ډېر گران ؤ او هغه یې د خپل وسله وړونکي په توگه غوره کړ. ۲۲ نو شائول یسی ته پیغام واستاوه: <داود مې ډېر خوښیږي پرېږده چې هغه زما خدمت وکړي. > ۲۳ هرکله چې به بده ارواح د خدای له خوا په شائول باندې راتله، داود به رباب واخیست او غږاوه به یې. نو په شائول باندې به آرام راته، هغه به خپل ځان ښه احساساوه او د هغه څخه به بده ارواح لپرې کېده.

جلیات اسراییلو ته د مقابلې بلنه ورکوي

۱۷ ۱ فلسطینیانو خپلې لښکرې د جنگ دپاره د یهودا په سوکوه کې راټولې کړې. د سوکوه او عزیقې ترمنځ یې په افس دمیم کې خپمې ودرولې. ۲ شائول او اسرایلیان سره راغونډ شول، د ایله په دره کې یې خپمې ودرولې او د فلسطینیانو په مقابل کې یې خپلې جنگي کرښې جوړې کړې. ۳ په یوه غونډۍ باندې فلسطینیان او په بله غونډۍ باندې اسرایلیان ودرېدل او د هغوی په منځ کې دره وه.

٤) د جت د ښار څخه يو اتل چې جليات نومېده د فلسطينانو د کمپ څخه د اسراييليانو د مقابلې دپاره راووت. د هغه قد نژدې درې متره ؤ. ٥) هغه برنجي زغرې اغوستې وې چې اووه پنځوس کيلوگرامه وزن يې درلود او برنجي خولۍ يې په سر وه. ٦) د هغه پښې هم د برنجي زغرو په وسيله خوندي وې او د ولو په منځ يې برنجي توره ځوړنده وه. ٧) د هغه نېزه د اوبدلو د کارگاه د ميلې په شان پنډه وه او د هغې څوکه چې د اوسپنې وه اووه کيلوگرامه وزن درلود. يو عسکر د ده په مخکې روان ؤ او د هغه سپر يې يووړ. ٨) جليات ودرېد او په اسراييلو باندې يې غبر وکړ ويې ويل: >تاسو دلته څه کوئ؟ ولې د جگړې دپاره په قطار ولاړ ياست؟ زه فلسطيني يم او تاسو د شائول غلامان ياست! د خپلو نفرو څخه يو تن غوره کړئ چې دلته راشي او زما سره وجنگيږي. ٩) که چېرې هغه وکولى شي چې زما سره وجنگيږي او ما ووژني، نو مونږ به ستاسو غلامان شو. مگر که چېرې زه په هغه باندې غالب شوم او هغه ووژنم نو تاسو به زمونږ غلامان شئ او زمونږ خدمت به کوئ. ١٠) نن زه اسراييليان جگړې ته رابولم، زه تاسو دې ته هڅوم چې يو نفر غوره کړئ چې زما سره جگړه وکړي! < ١١) کله چې شائول او د اسراييلو لښکر د جليات دا خبرې واورېدلې هغوى بې زړه شول او ډېر ووېرېدل.

داود د شائول د اردو په قرارگاه کې

١٢) داود د يهودا د بيت لحم د افراطي يسي زوى ؤ. يسي اته زامن درلودل او هغه د شائول د پادشاهۍ په وخت کې ډېر زوړ شوى ؤ.

۱۳) د هغه درې مشران زامن د شائول سره جنگ ته تللي وو، مشر يې الياب، بل يې ايناداب او دريم يې شمه ؤ. ۱۴) داود د يسي په زامنو کې تر ټولو کشر زوی ؤ. درې مشران وروڼه يې د شائول سره پاتې کېدل. ۱۵) خو کله کله به داود د شائول څخه بيت لحم ته ستنېده چې د خپل پلار پسونه وڅروي.

۱۶) تر څلوېښت ورځو پورې به جليات هر سهار او ماښام مخکې کېده او خپله بلنه به يې ورکوله.

۱۷) يوه ورځ يسي داود ته وويل: >لس کيلوگرامه نينې شوې غلې دانې او لس ډوډۍ واخله او په بېره يې خپلو وروڼو ته د شائول قرارگاه ته يوسه. ۱۸) لس کلچې پښير د هغوی قوماندان ته يوسه، وگوره چې ستا وروڼه څنگه دي او بېرته د هغوی څخه يوه نښه راوړه. < ۱۹) شائول د خپلو ټولو عسکرو سره او هم د داود وروڼه د ايله په دره کې وو او د فلسطينيانو سره جنگېدل. ۲۰) داود سهار وختي پاڅېد او يو نفر يې د پسونو د ساتنې دپاره د مسؤل په توگه پرېښود. داود ډوډۍ واخيسته او څنگه چې يسي هغه ته ويلي وو هغه لاړ. دی هغه وخت قرارگاه ته ورسېد چې اسراييل خپلې جنگي کړنې ته وتل او د جگړې نارې يې وهلې. ۲۱) د اسراييليانو او فلسطينيانو لښکرې د جگړې دپاره يو بل ته مخامخ ځای په ځای شوې. ۲۲) داود خپل شيان د لوازمو ساتونکي ته پرېښودل، د جگړې کړنې ته يې ورمنډه کړه او د خپلو وروڼو د احوال پوښتنه يې وکړه. ۲۳) په داسې حال کې چې داود د هغوی سره خبرې کولې، فلسطيني اتل جليات چې د جت څخه ؤ د خپلو کړنو څخه

راووت. د مخکې په شان يې جگړې ته د رابللو چيغې ووهلې او داود هغه واورېدلې. (۲۴) کله چې اسراييليانو جليات وليد، هغوی ټول له ډېرې وېرې د هغه څخه وتښتېدل. (۲۵) اسراييلو به ويل: <تاسو وينئ چې دا سړی څنگه راوړي چې اسراييل د جگړې دپاره راوپاروي؟ هغه څوک چې دا سړی ووژني شاتول پادشاه به ورته ډېره شتمني ورکړي. هغه به هم خپله يوه لور هغه ته په نکاح کړي او د هغه د پلار کورنۍ به د ماليې ورکولو څخه معاف کړي.>

(۲۶) داود د هغو نفرو څخه پوښتنه وکړه چې د ده سره نژدې ولاړ وو: <څوک چې دغه فلسطينی ووژني او اسراييل د دې رسوايي څخه خلاص کړي څه به تر لاسه کړي؟ آخر دا کافر فلسطينی څوک دی چې د ژوندي خدای لښکرې جگړې ته راپاروي؟> (۲۷) دوی تکرار کړل چې شاتول د هغه چا دپاره چې جليات ووژني څنگه انعام ايښی دی.

(۲۸) کله چې د داود مشر ورور الياب د هغو خلکو سره د داود خبرې واورېدې، هغه په داود باندې له قهره سور شو او ويې ويل: <دلته څه کوي؟ څوک په دښته کې ستا د هغه څو پسونو ساتنه کوي؟ زه د ستا د زړه په مغرورۍ او بد نيت باندې پوهېرم، ته يوازې د جگړې د تماشې دپاره راغلی يې.>

(۲۹) داود وويل: <اوس ما څه کړي دي؟ آيا د خبرو کولو حق هم نه لرم؟> (۳۰) بيا هغه بل سړي ته مخ ورواړاوه او د هغه څخه يې هم هماغه پوښتنه وکړه. هر وخت چې هغه پوښتنه کوله نو هماغه ځواب به يې تر لاسه کاوه.

۳۱) ځينو خلکو د داود خبرې واورېدې او هغوی شائول خبر کړ او هغه يې راوغوښت. ۳۲) داود شائول ته وويل: <اعليحضرته، هيڅوک بايد د دې فلسطيني څخه ونه وپريږي! ستاسو غلام به لاړ شي او د هغه سره به وجنگيږي.>

۳۳) شائول ځواب ورکړ: <ته به د هغه سره څنگه وجنگيږي؟ ته يو بې تجربې ځوان يې او هغه د ځوانی څخه يو جنگيالی دی.>

۳۴) مگر داود شائول ته وويل: <ستاسو غلام د خپل پلار د پسونو

ساتنه کوي. کله چې زمري يا ايره راځي او د رمې څخه وری

تښتوي، ۳۵) زه د هغه پسې ورځم، هغه وهم او وری د هغه د

خولې څخه خلاصوم. که چېرې هغه وحشي حيوان په ما باندې

راوگرځي، هغه له ستوني نيسم او تر مرگه يې وهم. ۳۶) ما زمري او

ايرې دواړه وژلي دي او د دې کافر فلسطيني سره به چې د ژوندي

خدای لښکرې جگړې ته راپاروي هماغه شان عمل وکړم. ۳۷) هغه

څښتن چې زه يې د زمريو او ايريو د منگلو څخه ژغورلی يم هغه به

مې د دې فلسطيني له لاسه هم وژغوري.>

شائول ومنله او داود ته يې وويل: <لاړ شه او څښتن دې ستا سره

مل وي.> ۳۸) بيا شائول داود ته خپل جنگي کالي ورواغوستل.

خپلې زغرې يې د هغه په تن کړې او برنجي خولۍ يې ورپه سر کړه.

۳۹) داود د شائول توره په جنگي کاليو باندې وتړله او د روانېدو

کوښښ يې وکړ، خو هغه نه شو تللی، ځکه چې دی د هغو سره

عادت نه و. هغه شائول ته وويل: <زه د دې کاليو سره عادت نه يم

او په دې کې نه شم جنگېدلی.> نو ټول يې وويستل. ۴۰) بيا هغه

خپله امسا په لاس کې واخيسته، د ويالې خڅه يې پنځه بنويه تيرې
د خپل ځان دپاره غوره کړې او هغه يې د خپل شپونتوب په کڅوره
کې کېښودلې. مچنوغزه يې په لاس کې وه او هغه فلسطيني ته
ورنژدې شو.

داود جليات وژني

٤١ په همدې وخت کې هغه فلسطيني چې سپر وپرونکی يې ترې
مخکې ؤ راروان ؤ. هغه داود ته ورنژدې کېده. ٤٢ هغه داود ته په
ځير وکتل او ويې ليدل چې هغه يو بنايسته او روغ رمت ځوان دی
نو هغه ورته سپک ښکاره شو. ٤٣ هغه داود ته وويل: <دا ډانگ د
څه دپاره دی؟ آيا ته فکر کوي چې زه سپی يم؟> هغه د خپلو
خدایانو په نامه په داود باندې لعنت ووايه. ٤٤ هغه داود ته وويل:
<راشه! زه به ستا غوښې په مرغانو او په ځناورو باندې وخورم!>

٤٥ داود جليات ته ځواب ورکړ: <ته زما په مقابل کې د تورې،
نېزې او خنجر سره راځې. خو زه ستا په مقابل کې د مطلق قادر
څښتن، يعنې د اسراييلو د لښکرو د خدای په نوم چې تا جگړې ته
راپارولې دي درځم. ٤٦ دا هغه ورځ ده چې څښتن به تا ماته
تسليم کړي او زه به تا ووژنم او ستا سر به پرې کړم. زه به د
فلسطينيانو د عسکرو مړي مرغانو او ځناورو ته واچوم چې ويې
خوري. نو ټوله نړۍ به په دې پوه شي چې د اسراييلو خدای شته.
٤٧ هرڅوک به دلته وگوري چې څښتن د خپل قوم د ژغورلو
دپاره تورو يا نيزو ته اړتيا نه لري. دا د څښتن جنگ دی او هغه به
تاسې ټول مونږ ته راتسليم کړي.>

٤٨) يو ځل بيا جليات د داود خواته ورنژدې كېده او داود د هغه د مقابلې دپاره په چټكۍ سره د جگړې د كرنې په لور ورمنډه كړه.

٤٩) داود خپل لاس خپلې كڅوړې ته وراوږد كړ، يوه تېره يې راوويسته، په مچنوغزې باندي يې گوزاره كړه او جليات يې په تندي باندي وويشت. تېره د هغه په تندي كې ورننوتله او هغه پرمخې په ځمكه باندي پرېوت. (٥٠) نو داود بې له تورې جليات ته ماتي وركړه او د مچنوغزې او تيرې په وسيله يې هغه وواژه. (٥١) داود منډه كړه او د جليات سرته ودرېد، د هغه توره يې د هغه د پوښ څخه راوويستله، هغه يې وواژه او سر يې ورڅخه پرې كړ.

كله چې فلسطينيانو وليدل چې د دوى اتل مړ شو دوى وتنبېدل.

(٥٢) د اسراييلو او يهودا خلكو چيغې وهلې او مخ په وړاندي يې منډې كړې. فلسطينيان يې د جت او د عقرون تر دروازو پورې تعقيب كړل او د هغوى مړي د شعرايم په لاره كې د جت او عقرون پورې پراته وو. (٥٣) كله چې اسراييليان د فلسطينيانو د تعقيبولو څخه راستانه شول، د هغوى قرارگاه يې لوټه كړه. (٥٤) داود د جليات سر راواخيست او اورشليم ته يې يووړ، مگر د هغه وسلې يې په خپله خېمه كې كېښودلې.

داود د شائلول په حضور كې وړاندي كېږي

(٥٥) كله چې شائلول وليدل چې داود د جليات سره د جنگ دپاره وروزي هغه د خپلو لښكرو د قوماندان ابير څخه پوښتنه وكړه: <اى ابيره، هغه د چا زوى دى؟>

ابنیر ځواب ورکړ: <اعلیٰحضرته! زه ستا په سر قسم خورم چې زه نه پوهېږم.> (۵۶) پادشاه وویل: <دا معلومه کړه چې دا ځوان د چا زوی دی.> (۵۷) نو څنگه چې داود د جلیات د وژلو څخه راستون شو، ابنیر هغه شائول ته راوست. داود لا د جلیات سر په لاس کې نیولی و. (۵۸) شائول د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ای ځوانه، ته د چا زوی یې؟>

داود ځواب ورکړ: <زه ستاسو د خدمتگار یسی بیت لحمي زوی یم.>

۱۸ (۱) وروسته له هغې چې داود خپلې خبرې د شائول سره پای ته ورسولې، د شائول زوی یوناتان او داود سمدلاسه ډېر ښه دوستان شول او داود په یوناتان باندې د خپل ځان په شان ډېر گران شو. (۲) له هماغې ورځې څخه شائول داود د خپل ځان سره وساته او هغه یې پرېښود چې د خپل پلار کور ته لاړ شي. (۳) یوناتان د داود سره د ملگرتوب تړون وکړ ځکه چې د هغه سره یې د خپل ځان په شان مینه کوله. (۴) یوناتان هغه چینه چې په تن کې یې وه وویستله او داود ته یې ورکړه، خپلې زغرې، حتی خپله توره، لینده او کمربند یې هم هغه ته ورکړل. (۵) هر چیرته چې به شائول داود د هر کار دپاره لېږه هغه به یې په بریالیتوب سره سرته رساوه. شائول هغه د اردو لوړ افسر وټاکه. په دې باندې ټول قوم او د شائول ماموران خوشاله شول.

شائول د داود سره بخيلي کوي

٦ کله چې داود جليات وواژه او عسکر بېرته خپلو کورونو ته

راستنېدل، د اسراييلو د ټولو ښارونو څخه ښځې د خوشالي په سندرو

ويلو، گډېدلو او د چمبو او ربابونو په غږولو سره د شائول پادشاه د

هرکلي دپاره راووتلې. ٧ په داسې حال کې چې ښځې گډېدلې

هغوی به دا سندره ويله: <شائول زرگونه وژلي دي، خو داود يو په

لس د هغه نه زيات وژلي دي.> ٨ دا سندره د شائول خوبه نه

شوه او هغه ډېر په قهر شو، ويې ويل: <هغوی داود ته د لسگونو

زرو اعتبار ورکړی دی او ماته يوازې د زرگونو په راتلونکي کې به د

هغه څخه پادشاه جوړ کړي.> ٩ نو له هماغه وخت څخه شائول

په داود باندې بخيلي کوله او په هغه شکمن شو.

١٠ د هغې ورځې په سبا د خدای له خوا په شائول باندې بده

ارواح نازله شوه او هغه په خپل کور کې لکه د لېوني په شان بدرد

ويل. داود لکه د هرې ورځې په شان رباب غږاوه او د شائول په

لاس کې نېزه وه. ١١ شائول خپله نېزه د داود خواته ورگوزاره کړه،

د خپل ځان سره يې وويل: <زه به داود د دېوال سره مېخ کړم.>

مگر داود دوه ځلې خپل ځان بچ کړ.

١٢ شائول د داود څخه وپرېده، ځکه چې څښتن د داود سره ؤ خو

شائول يې پرېښی ؤ. ١٣ نو هغه داود د خپل ځان نه لېرې کړ او

هغه يې په زرو تنو باندې قوماندان کړ. داود به په جنگي عملياتو کې

د خپلو لښکرو مشري کوله. ١٤ داود به په خپلو ټولو کارونو کې

بريالی ؤ، ځکه چې څښتن د هغه سره مل ؤ. (۱۵) کله چې شاول وليدل چې داود دومره بريالی دی نو د هغه څخه نور هم ووپرېده. (۱۶) مگر داود د اسراييلو او يهودا په ټولو خلکو باندې گران ؤ ځکه چې هغوی ته به يې په جنگي عملياتو کې لارښودنه کوله.

داود د شاول د لور سره واده کوي

(۱۷) يوه ورځ شاول داود ته وويل: <ميراب زما مشره لور ده. هغه به تاته په نکاح کړم په دې شرط چې ته به د يوه زړور او وفادار عسکر په توگه زما خدمت کوې او د څښتن په جنگونو کې به جنگېږې.> شاول د خپل ځان سره فکر کاوه: <زه به داود په خپله ونه وژنم پرېږده چې فلسطينيان دا کار وکړي.>

(۱۸) مگر داود شاول ته وويل: <زه څوک يم او زما د پلار کورنی څه ده چې زه د پادشاه زوم شم؟> (۱۹) هغه وخت چې داود تيار شو چې د شاول د لور ميراب سره واده وکړي، شاول خپله لور عدرييل ته چې د محولا د ښار څخه ؤ ورکړه.

(۲۰) خو د شاول بله لور ميکال په داود باندې مينه وه، کله چې شاول دا خبره واورېده هغه خوشاله شو. (۲۱) هغه د خپل ځان سره وويل: <زه به ميکال داود ته ورکړم. زه به د هغې څخه کار واخلم چې داود په دام کې راگېر کړي او هغه به د فلسطينيانو په لاس ووژلی شي.> نو شاول د دوهم ځل دپاره داود ته وويل: <ته به زما زوم شې.> (۲۲) نو بيا شاول خپلو خدمتگارانو ته حکم وکړ: <داود سره په خصوصي ډول خبرې وکړئ او ورته ووايئ: پادشاه

ستا څخه خوشاله دی او په مونږ ټولو باندې گران یې. ولې نه غواړې
د هغه زوم شي؟ <

۲۳ هغوی دا خبرې داود ته تکرار کړې، مگر داود ورته وویل:
> آیا ستاسو په فکر د پادشاه زوم کېدل یوه کوچنی خبره ده؟ زه یو
غریب او بې نومه سړی یم.<

۲۴ د شاول خدمتگارانو هغه څه چې داود دوی ته ویلي وو
شاول ته بیان کړل. ۲۵ شاول هغوی ته حکم وکړ چې داود ته
ووايي: > هغه څه چې پادشاه ستا څخه د مهر په توگه غواړي هغه د
سلو فلسطینیانو د سنتی پوستکي دي چې د هغه د دښمنانو څخه بدل
واخیستل شي.< دا د شاول پلان ؤ چې داود د فلسطینیانو په لاس
ووژل شي. ۲۶ د شاول خدمتگارانو چې داود ته دا خبرې وکړې
هغه په دې خوشاله شو چې د پادشاه زوم شي. نو مخکې له دې چې
ټاکلی وخت پوره شي، ۲۷ داود د خپلو نفرو سره لاړ او دوه سوه
فلسطینیان یې ووژل. د هغوی د سنتی پوستکي یې راوړل او پادشاه
ته یې پوره حساب وړاندې کړ ترڅو هغه د پادشاه زوم شي. نو
شاول خپله لور میکال هغه ته په نکاح کړه.

۲۸ شاول په دې صفا پوه شو چې خښتن د داود سره دی او دا
چې د هغه لور میکال په هغه مینه ده. ۲۹ نو شاول د هغه څخه
نور هم ووپرېده او د ژوند تر پایه پورې د هغه سره دښمن ؤ.

۳۰ د فلسطینیانو قوماندانان به په دوامداره توگه راتلل او جگړه به
یې کوله. مگر په هرې جگړې کې به داود د شاول د نورو عسکري

شائول هڅه کوي چې داود ووژني

۱۹

شائول خپل زوی يوناتان او خپلو ټولو درباريانو ته

وويل چې داود ووژني، مگر داود په يوناتان باندې ډېر گران ؤ (۲)

او هغه ته يې خبرداری ورکړ: <زما پلار شائول غواړي چې تا

ووژني. سبا سهار په خپل ځان باندې پام کوه، په يو ځای کې پټ

شه او هلته پاتې شه. (۳) زه به ووزم او په هغه پټي کې چې ته

هلته پټ يې د خپل پلار سره به ودرېږم. زه به د هغه سره ستا په باره

کې خبرې وکړم او هرڅه چې ما معلوم کړل تا به خبر کړم.>

(۴) په بل سهار يوناتان شائول ته د داود هغه ښه کارونه ور په ياد

کړل چې د هغه دپاره يې کړي وو. بيا هغه وويل: <ته ولې غواړې

چې داود سره بد وکړې؟ هغه خو ستا سره هيڅ بد نه دي کړي. (۵)

کله چې هغه جليات واژه خپل ژوند يې په خطر کې اچولی ؤ او

څښتن اسراييلو ته لوی بری ورکړ. کله چې تا دا بری وليد خوشاله

شوې. نو ولې اوس غواړې چې د يو بې گناه انسان په وينو لاس

ولرې او داود بې سببه ووژني؟> (۶) شائول د يوناتان په خبرو

باندې قانع شو او د څښتن په نوم يې قسم وخوړ چې هغه به داود نه

وژني. (۷) نو يوناتان داود راوغوښت او هغه ته يې د ټولو خبرو

اترو بيان وکړ. داود يې شائول ته راوست او هغه د پخوا په شان د

شائول خدمت کاوه.

۸) یو ځل بیا د فلسطینانو سره جگړه شروع شوه، داود په هغوی

باندې حمله وکړه او هغوی ته یې داسې پوره ماتې ورکړه چې
وتښتېدل.

۹) یوه ورځ شاول په خپل کور کې ناست ؤ او نېزه یې په لاس
کې وه چې د خښتن له خوا ورباندې بده ارواح نازله شوه. په دې
وخت کې داود رباب غږاوه. ۱۰) شاول هڅه وکړه چې په خپله
نېزه باندې هغه د دېوال سره مېخ کړي، مگر داود د هغه څخه خپل
ځان بچ کړ او نېزه په دېوال کې ننوتله. په دې شپه داود په منډه
وتښتېد.

۱۱) شاول د داود کور ته نفر ولېږل چې د هغه څارنه وکړي او
سهار یې ووژني. مگر د داود ښځې میکال هغه ته خبر ورکړ: <که
چېرې نن شپه ونه تښتې نو سبا به هغوی تا ووژني.> ۱۲) نو
میکال داود د کړکۍ له لارې کوز کړ او هغه په منډه وتښتېد. ۱۳)
وروسته هغې کورنۍ بت راواخیست، د داود په کټ باندې یې
ځملاوه، د وزو ویښتان یې د بت په سر باندې کېښودل او پرستن یې
ورباندې واچوله. ۱۴) کله چې شاول نفر ولېږل چې داود ونیسي
میکال هغوی ته وویل: <هغه ناروغ دی.> ۱۵) مگر شاول هغوی
بهرته ولېږل چې داود وگوري، هغوی ته یې حکم وکړ: <هغه په خپل
کټ کې راوړئ چې ویې وژنم.> ۱۶) مگر کله چې هغه خلک
ورنوتل، وې لیدل چې په کټ کې بت ؤ او په سر باندې یې د وزو
ویښتان وو. ۱۷) شاول د میکال څخه پوښتنه وکړه: <ولې دې زه
داسې وغولولم او زما دښمن دې پرېښود چې وتښتي؟>

میکال په خواب کې ورته وویل: <داود ماته وویل: پر پرده چې
وتبنتم که نه، نوزه به تا ووژنم.>

۱۸ په دې توگه داود وتبنتېد، خپل ځان يې سموئیل ته چې په
رامې کې ؤ ورساوه او هغه څه چې شائل ورسره کړي وو هغه ته يې
بيان کړل. بيا هغه او سموئیل نايوت ته لاړل او هلته پاتې شول. ۱۹
شائل ته خبر ورسېد چې داود د رامې په نايوت کې دی. ۲۰ نو
هغه نفر ولېږل چې داود ونيسي، مگر کله چې دوی وليدل چې د
نيانو يوه ډله د سموئیل تر مشرۍ لاندې نبوت کوي د خدای روح د
شائل په نفرو باندې نازل شو او دوی هم په نبوت پيل وکړ. ۲۱
شائل ته په دې اړه خبر ورسېد او هغه نور نفر ولېږل او دوی هم
نبوت وکړ. د دريم ځل دپاره شائل نفر ولېږل او دوی هم نبوت وکړ.
۲۲ آخر هغه په خپله رامې ته روان شو او کله چې هغه لويې څاه
ته چې په سيخوه کې وه ورغی پوښتنه يې وکړه: <سموئیل او داود
چېرته دي؟> هغه ته خبر ورکړای شو چې هغوی د رامې په نايوت
کې دي. ۲۳ څنگه چې هغه نايوت ته روان ؤ، د خدای روح په
هغه باندې هم نازل شو او په تلوو کې يې نبوت کاوه ترڅو چې هلته
ورسېد. ۲۴ هغه خپل کالي وويستل او د سموئیل په مخ کې يې
نبوت کاوه، هغه ټوله ورغ او ټوله شپه لوخ پرېوت. له دې کبله خلک
وايي: <آيا شائل هم د نيانو څخه دی؟>

يوناتان د داود سره مرسته کوي چې وتبنتي

۲۰ ۱ وروسته داود د نايوت څخه چې په رامه کې ؤ وتبنتېد،

يوناتان ته ورغی او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ما څه کړي دي؟ زما جرم څه دی؟ ما څه گناه کړې ده چې ستا پلار زما د وژلو هڅه کوي؟>

② يوناتان ځواب ورکړ: <خدای دې نه کوي! ته به هيڅ کله ونه وژل شي! گوره، زما پلار چې هرڅه کوي که هغه مهم وي يا نه، ماته يې وايي، نو ولې به هغه زما څخه دا خبره پته کړي؟ دا رښتيا نه ده!>

③ مگر داود قسم وخور او ويې ويل: <ستا پلار په دې ښه پوهيږي چې زه په تا باندې گران يم. هغه داسې پرېکړه کړې ده هغه پلان چې زما په اړه يې لري ته بايد ورڅخه خبر نه شي، ځکه چې ته به خواهشيني شي. زه د ژوندي څښتن په نوم او ستا په ژوندون قسم خورم چې زما او مرگ ترمنځ يوازې يو قدم فاصله پاتې ده.>

④ يوناتان وويل: <هرڅه چې ته غواړې زه به يې ستا دپاره وکړم.>

⑤ نو داود وويل: <گوره، سبا د نوې مياشتې اختر دی او زه بايد د پادشاه سره ډوډۍ وخورم، مگر اجازه راکړه چې لاړ شم او د دريمې ورځې تر ماښامه پورې په پټيو کې خپل ځان پټ کړم.> ⑥
که چېرې ستا پلار زه ياد کړم ورته ووايه چې داود زما څخه ډېره هيله وکړه چې په بېره خپل ښار بيت لحم ته لاړ شي. هلته د هغه د ټول خپل دپاره د کلني قرباني کولو وخت دی. ⑦ که چېرې هغه ووايي: ډېره ښه ده نو زما خير به په کې وي، خو که چېرې هغه ډېر

په قهر شو نو ته به پوه شې چې هغه نیت لري چې ماته زیان ورسوي. (۸) زما سره احسان وکړه او په هغه تړون باندې چې د خښتن په نوم دې زما سره کړی ؤ ودرېږه، مگر که چېرې زه گناهکار یم نو ته مې په خپله ووژنه! خپل پلار ته دې ولې ما ورولې چې ووژل شم؟<

(۹) یوناتان وویل: <داسې فکر مه کوه! که چېرې زه پوه شوی وای چې زما پلار نیت لري چې تاته زیان درورسوي آیا تاته به مې خبر نه وای درکړی؟>

(۱۰) داود پوښتنه وکړه: <که چېرې ستا پلار تاته سخت ځواب درکړي څوک به ماته خبر راکړي؟>

(۱۱) یوناتان ځواب ورکړ: <راځه چې پتیبو ته لاړ شو، نو هغوی یوځای هلته لاړل. (۱۲) بیا یوناتان داود ته وویل: <زه د خښتن، د اسراییلو د خدای په حضور کې تاته وعده درکوم، سبا نه بل سبا تر همدې وخته پورې به زه د خپل پلار نیت معلوم کړم. که چېرې د هغه رویه ستا په هکله ښه وه، زه به تاته خبر درولېږم. (۱۳) که چېرې هغه تاته د زیان رسولو اراده لري نو خښتن دې ماته سخته جزا راکړي که تاته مې په دې هکله خبر درنه کړ او ته مې په سلامتی سره لېرې ونه لېرلې. خښتن دې ستا سره وي لکه څنگه چې زما د پلار سره ؤ. (۱۴) - (۱۵) ستا دې په یاد وي، وروسته له دې چې خښتن ستا ټول دښمنان د ځمکې له مخ څخه ورک کړل، د خښتن په شان دوستي او مهرباني نه یوازې ماته بلکه له ما نه وروسته زما اولادې ته هم ښکاره کړې.> (۱۶) نو یوناتان د داود د

کورنی سره تړون وکړ، ویې ویل: <که چېرې دا تړون مات شي،
خښتن دې هغو خلکو ته سزا ورکړي چې دا تړون یې مات کړی
دی.>

۱۷ یوناتان یو ځل بیا داود مجبور کړ چې خپل قسم تائید کړي
چې د هغه سره مینه لري. ځکه چې په یوناتان باندې داود دومره
گران ؤ لکه څنگه چې خپل ځان ورباندې گران ؤ. ۱۸ هغه وخت
یوناتان هغه ته وویل: <څرنگه چې سبا د نوې میاشتې اختر دی، نو
خلک به خبر شي، ځکه چې ستا ځای به په دسترخوان کې خالي
وي. ۱۹ سبا نه بل سبا ماښام هغه ځای ته ژر لاړ شه چېرته چې
ته مخکې پټ شوی وې او هلته د تیرو د ډېری تر شا انتظار کوه.
۲۰ زه به درې غشي د هغې په څنگ کې دروولم چې داسې گمان
وشي چې زه یوه نښه ولم. ۲۱ بیا به زه یو هلک ولېرم او ورته به
ووايم: لاړ شه او غشي راپیدا کړه. که هغه ته مې وویل چې گوره،
غشي تاته نه دي رسېدلي، ورشه هغه دلته راوړه، زه د ژوندي خښتن
په نوم قسم خورم چې تاته به خطر نه وي. ۲۲ مگر که زه هغه ته
داسې ووايم چې غشي ستا څخه تېر شوي دي، نو دا به دا معنی
ولري چې خښتن غواړي چې تا لېرې ولېري، نو ته باید لاړ شي.
۲۳ هغه تړون چې زما او ستا ترمنځ شوی دی یاد ساته. خښتن به
تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ شاهد وي.>

۲۴ نو داود په پټیو کې پټ شو. کله چې د نوې میاشتې اختر
راورسېد، پادشاه د ډوډۍ خوړلو دپاره راغی ۲۵ او هغه د خپل
عادت له مخې د دېوال سره په خپل ځای کې کښېناست. یوناتان
مخامخ او ابیر د شاول تر څنگ ناست وو، مگر د داود ځای خالي

۲۶) خو شائول په هغه ورځ هېڅ ونه ويل، ځكه هغه فكر كاوه:

> داود ته خامخا څه پېښ شوي دي چې هغه يې د دود له مخې

ناپاك كړى دى. په يقين سره هغه ناپاك دى. < ۲۷) مگر په

راتلونكې ورځ چې د مياشتې دوهمه ورځ وه، د داود ځاى بيا خالي

و. نو شائول د خپل زوى يوناتان څخه پوښتنه وكړه: > د يسي زوى

ولې نه پرون ډوډى ته راغى او نه نن؟ <

۲۸) يوناتان په ځواب كې وويل: > هغه زما څخه هيله وكړه چې

اجازه ورته وركړم چې بيت لحم ته لاړ شي. ۲۹) داود وويل: ماته

اجازه راکړه چې لاړ شم، ځكه چې زمونږ كورنى په ښار كې قرباني

كوي او زما ورور ماته حكم كړى دى چې هلته واوسم. كه ته زما

څخه خوشاله يې، ما پرېږده چې لاړ شم ترڅو خپل خپلوان ووينم.

نو ځكه هغه د پادشاه دسترخوان ته نه دى راغلى. <

۳۰) شائول په يوناتان باندې ډېر په قهر شو او هغه ته يې وويل:

> ته زما زوى نه يې، ته خاين يې! زه پوهېږم چې ستا دا خوبه ده

چې د يسي زوى ته وفادار واوسې. وشرمېږه! او ستا مور دې هم

وشرمېږي چې ته يې زېږولى يې. ۳۱) آيا په دې نه پوهېږي تر هغه

چې د يسي زوى ژوندى وي، ته به هيڅكله د دې ملك پادشاه نه

شي؟ نو اوس څوك ولېږه او هغه دلته راوله، ځكه چې هغه بايد

ووژل شي! <

۳۲) يوناتان پوښتنه وكړه: > هغه ولې ووژل شي؟ هغه څه گناه كړې

ده؟ < ۳۳) په دې وخت كې شائول خپله نېزه په يوناتان پسې

گوزاره كړه چې هغه ووژني او يوناتان پوه شو چې په رښتيا د ده پلار

پرېکړه کړې ده چې داود ووژني. (۳۴) یوناتان په ډېر قهر د

دسترخوان څخه پاڅېد او د میاشتي په دوهمه ورځ یې ډوډۍ ونه خوړله، ځکه چې هغه په دې باندې غمجن شو چې د ده پلار داود سپک کړ. (۳۵) لکه څنګه چې دوی یو د بله سره موافقه کړې وه، د بلې ورځې په سهار یوناتان پتیبو ته لاړ چې د داود سره وګوري.

یوناتان یو ځوان هلک د ځان سره یووړ (۳۶) او هغه ته یې وویل: <منډه کړه او هغه غشي چې زه یې ولم راپیدا کړه.> هلک منډه کړه او یوناتان یو غشی وویشت چې د هلک څخه تېر شو. (۳۷) کله

چې هلک هغه ځای ته ورغی چې غشی په کې لوېدلی و، یوناتان په هلک باندې غبر وکړ: <آیا غشی ستا څخه تېر شوی نه دی؟> (۳۸)

بیا یوناتان د هغه هلک پسې چيغې کړې: <بیره وکړه! ژر لاړ شه! مه ودرېږه!> هلک غشی راپورته کړ او خپل بادار ته راستون شو. (۳۹)

هلک پوه نه شو چې دا څه معنی لري. یوازې یوناتان او داود

پوهېدل. (۴۰) نو یوناتان خپلې وسلې هغه هلک ته ورکړې او ورته

ويې ويل: <لاړ شه او دا ښار ته یوسه.>

(۴۱) وروسته له هغې چې هلک لاړ، داود د تیرو د ډېری له شا

راپاڅېده، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او درې ځله د درناوي په

خاطر یوناتان ته تیبې شو. کله چې هغوی یو بل ښکلول نو هغوی

دواړو ژړل، د داود خفګان د یوناتان نه هم زیات وو. (۴۲) یوناتان

داود ته وویل: <په خیر لاړ شه، ځکه چې مونږ یو د بله سره د

څښتن په نوم د دوستۍ قسم خوړلی دی او ویلي مو دي چې څښتن

دې تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ او زما د اولادې او ستا د اولادې

ترمنځ شاهد وي.> له هغې وروسته داود لاړ او یوناتان بېرته ښار ته

د شائلول د لاسه د داود تنبئېدل

۲۱ (۱) داود اخيملک کاهن ته چې په نوب کې ؤ ورغی.

اخيملک په لړزېدلو سره د هغه هرکلي ته راووت او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ولې يوازې راغلی يې او څوک درسره نشته؟>

(۲) داود په ځواب کې وويل: <پادشاه ماته يو کار راسپارلی دی او راته ويلی يې دي چې هيڅ څوک بايد ستا د دندې په هکله پوه نه شي. ما خپلو سړيو ته ويلي دي چې ما سره دې په يوه ټاکلي ځای کې وگوري. (۳) نو اوس ستا سره څه شته؟ پنځه دانې ډوډۍ يا کوم بل څه که لرې ماته يې راکړه.>

(۴) مگر کاهن هغه ته په ځواب کې وويل: <زما سره عادي ډوډۍ نشته، خو بياهم يو څه مقدسه ډوډۍ شته. تاسو کولی شئ چې هغه وخورئ خو په دې شرط چې ستاسو سړي په دې نژدې وختو کې بنځو ته نژدې شوي نه وي.>

(۵) داود ځواب ورکړ: <بېشکه چې مونږ بنځو ته نه يو نژدې شوي. کله چې مونږ په دنده کې يو، زه هيڅکله خپلو سړيو ته اجازه نه ورکوم چې داسې کار وکړي. هغوی بايد حتی^۱ په عادي وظيفو کې خپل ځانونه پاک وساتي او نن خو مونږ په يوه خاصه وظيفه کې يو.>

٦ نو کاهن هغه مقدسه ډوډۍ چې خدای ته نذرانه کېدله داود ته ورکړه. هلته بل ډول ډوډۍ نه وه. په منظمه توګه به یې دغه ډوډۍ د خدای له حضور څخه لېرې کوله او د هغې په ځای به یې توده ډوډۍ کېښودله. ٧ داسې وشوه چې دواغ ادومی د شائول د شپڼو مشر په هماغه ورځ هلته ؤ، ځکه چې د پاکوالی مراسم یې په ځای کول.

٨ داود اخیملک ته وویل: >آیا ستا سره توره یا نېزه شته چې ماته یې راکړې؟ د پادشاه حکم زه مجبور کړم ترڅو په داسې بېره لار شم چې ما دومره وخت پیدا نه کړ چې خپله توره یا کومه بله وسله راواخلم.<

٩ اخیملک ځواب ورکړ: >ما سره د فلسطیني جلیات توره شته، هغه چې تا د ایله په دره کې وواژه. هغه توره ما په یوه ټوکر کې نغښتې ده او هغه د کاهن د مقدس پېښند شاته ده، که چېرې غواړې نو وایې خله. دلته بې له دې تورې بله نشته.< داود وویل: >هغه ماته راکړه، دا ترټولو ډېره بڼه توره ده.<

١٠ نو داود په هماغه ورځ لار، د شائول څخه وتښتېد او د جت پادشاه آخیش ته یې ځان ورساوه. ١١ مګر د آخیش درباریانو هغه ته وویل: >آیا دا داود، د خپل هېواد پادشاه نه دی؟ دا هغه سړی دی چې د هغه په باره کې به ښځو د ګډا کولو په وخت کې دا سندري ويليې: شائول زرګونه وژلي دي، خو داود یو په لس د هغه نه زیات وژلي دي.<

۱۲) د هغوی خبرو په داود باندې ډېر تاثیر وکړ او د آخیش پادشاه
 څخه ډېر زیات ووپرېده. ۱۳) نو کله چې داود د هغوی سره و، هغه
 خپل ځان په لېونتوب وواهه. کله چې هغوی هڅه وکړه چې دی
 ونیسي نو هغه د لېوني په شان عمل کاوه. هغه به په دروازو باندې
 کړنې ایستلې او په خپله بریره باندې به یې لارې تویولې. ۱۴) نو
 آخیش خپلو درباریانو ته وویل: <گورئ! دا سړی لېونی دی! هغه مو
 ولې ماته راوستی دی؟ ۱۵) آیا کم لېونیان لرم؟ ولې دې بل هم
 راوست چې خپل د لېونتوب په حرکتونو سره ما وځوروي؟ زه نه
 غواړم چې هغه زما مانی ته راننوخې.>

د کاهنانو عام وژنه

۲۲ ۱) داود د جت څخه لار او د ادولام سمخې ته وتښتېد.
 کله چې د هغه ورونو او د هغه پاتې کورنۍ واورېدل چې هغه هلته
 دی، نو دوی هلته د هغه سره یوځای شول. ۲) هغه خلک چې په
 تکلیف کې وو یا پوروري وو یا شکایت یې درلود داود ته راتول
 شول او هغه د دوی مشر شو. شاوخوا څلورسوه سړي د هغه سره
 وو.

۳) داود له هغه ځای څخه د موآب مصفې ښار ته لاړ او د موآب
 پادشاه ته یې وویل: <اعلیحضرته! آیا زما مور او پلار ته اجازه
 ورکوی چې راشي او ستاسو سره پاتې شي تر هغې پورې چې زه پوه
 شم چې خدای به زما دپاره څه کوي؟> ۴) نو داود خپل مور او
 پلار د موآب پادشاه ته بوتلل او دوی د هغه سره تر هغه وخته پورې

پاتې شول ترڅو پورې چې داود په محفوظ ځای کې پټ ؤ.

٥ يوه ورځ جاد نبي داود ته وويل: >دلته مه پاتې كېږه، د يهودا خاورې ته لاړ شه.< نو داود لاړ او د حارث ځنگل ته ورغی.

٦ يوه ورځ شاول په جبعه کې په يوه غونډۍ باندې د غز د ونې لاندې نېزه په لاس ناست ؤ او ټول افسران يې د هغه په شاوخوا کې ولاړ وو. هغه ته خبر ورغی چې داود او د هغه سړي پيدا شول. ٧ هغه خپلو افسرانو ته وويل: >ای د بنيامين خلکو! واورئ، آیا د يسي زوی به تاسو ټولو ته ځمکې او د انگورو باغونه درکړي؟ آیا هغه به تاسو د زر کسيزه ډلې قوماندانان او يا د سل کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي؟ ٨ آیا د دې دپاره تاسو زما په ضد دسيسه جوړوئ؟ تاسو يو هم ماته ونه ويل چې زما خپل زوی د داود سره لاس يو کړی دی. هيڅوک نشته چې په ما زړه وسوزي يا ماته ووايي چې زما خپل سړی داود همدا اوس زما د وژلو دپاره فرصت لټوي او زما زوی هغه هڅولی دی!<

٩ مگر ادومي دواغ چې د شاول د افسرانو سره ولاړ ؤ وويل: >ما د يسي زوی وليد چې په نوب کې د اخيتوب زوی اخيملک ته راغی. ١٠ اخيملک د خښتن څخه پوښتنه وکړه چې داود بايد څه وکړي او وروسته هغه داود ته يو څه خواږه او د فلسطيني جليات توره ورکړه.<

١١ نو شاول پادشاه د اخيتوب زوی اخيملک کاهن او د هغه د پلار ټوله کورنۍ چې هغوی هم په نوب کې کاهنان وو راوغوښتل او

د ده حضور ته حاضر شول. (۱۲) شائل وويل: <ای د اخیوتوب زویه، واوره!>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زما باداره.>

(۱۳) شائل د هغه څخه پوښتنه وکړه: <تا او د یسی زوی ولې زما په ضد دسیسه جوړه کړې ده؟ ولې دې هغه ته ډوډی او توره ورکړې ده او د هغه دپاره دې د خدای سره مشوره کړې ده؟ هغه اوس زما په ضد راپورته شوی او فرصت لټوي چې ما ووژني!>

(۱۴) اخیملک په ځواب کې وويل: <ستاسو په افسرانو کې داود ترټولو وفادار دی! هغه ستاسو زوم دی، ستاسو د ساتونکو مشر دی او په شاهي دربار کې هر یو د هغه درناوی کوي. (۱۵) هو، ما د هغه دپاره د خدای سره مشوره کړې ده او دا لومړی ځل نه دی. تر کومه ځایه چې ستاسو په ضد د دسیسې خبره ده، نو تاسو اعلیحضرت باید په ما او همدارنگه زما په کورنۍ باندې تور ونه لگوئ، د دې خبرې څخه زه هیڅ خبر نه یم!>

(۱۶) پادشاه وويل: <ای اخیملکه! ته او ستا د پلار ټوله کورنۍ باید ووژل شي.> (۱۷) په دې وخت کې پادشاه هغه ساتونکو ته چې د ده په څنگ کې وو حکم وکړ: <د څښتن کاهنان ووژنئ، ځکه چې دوی هم د داود پلویان دي. دوی پوهېدل چې هغه تبتي خو بیا هم دوی زه خبر نه کړم.> مگر د پادشاه ساتونکو ونه غوښتل چې د څښتن په کاهنانو باندې لاس پورته کړي او هغوی ووژني. (۱۸) نو شائل ادومي دواغ ته وويل: <ته هغوی ووژنه!> او دواغ هغوی

ټول ووژل. په هغه ورځ يې پنځه اتيا کاهنان چې کتاني مقدس پېشبندونه به يې اغوستل، ووژل. (١٩) وروسته نوب د کاهنانو ښار ته لاړ او د کاهنانو کورنۍ د ښځو او سړيو نه نيولې تر کوچنيانو او تي رودونکو ماشومانو پورې يې ټول ووژل. حتی غوايان، خره او د هغوی پسونه يې هم ژوندي پرېښودل.

(٢٠) مگر ابياتار چې د اخيملک د زامنو لځه او د اخيتوب لمسی و و تنبېد او لاړ چې د داود سره يوځای شي. (٢١) هغه داود ته خبر ورکړ چې شاول د خښتن کاهنان ووژل. (٢٢) داود ابياتار ته وويل: <کله چې ما په هغه ورځ ادومي دواغ هلته وليد زه پوه شوم چې هغه به خامخا شاول ته خبر ورکوي. نو ستا د ټولو خپلوانو د مړينې مسئوليت زما په غاړه دی. (٢٣) زما سره پاتې شه او مه وپرېره. هغه سړی چې غواړي تا ووژني، هغه غواړي چې ما هم ووژني. ته به زما سره خوندي يې.>

داود د قعيلې ښار ژغوري

٢٣ (١) يوه ورځ داود ته خبر ورسېد چې فلسطينيانو د قعيلې په ښار باندې حمله کړې ده او درمندونه لوټوي. (٢) نو هغه د خښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا زه لاړ شم او په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟>

خښتن ځواب ورکړ: <هو، په هغوی باندې حمله وکړه او قعيله وژغوره.>

۳ مگر د داود نفرو هغه ته وويل: <مونږ دلته په يهودا کې

وېرېږو، نو که د فلسطينيانو د ځواکونو مقابلې دپاره قعيلې ته لار شو

نو زموږ وېره به نوره هم زياته شي.> ۴ داود يو ځل بيا د

څښتن څخه پوښتنه وکړه او څښتن هغه ته ځواب ورکړ: <قعيلې ته

لار شه ځکه چې زه به فلسطينيان تاته تسليم کړم.> ۵ نو داود د

خپلو سړيو سره قعيلې ته لار او د فلسطينيانو په ځواکونو باندې يې

بريد وکړ. د هغو څخه يې زيات ووژل او د هغوی څاروي يې يوړل.

په دې ډول داود د قعيلې ښار وژغوره.

۶ کله چې ابياتار د اخيملک زوی وټښتېد او په قعيله کې د داود

سره يوځای شو، مقدس پېښېد يې له ځان سره راوړ. ۷ شائول

ته خبر ورسېد چې داود قعيلې ته تللی دی، هغه وويل: <خدای هغه

ماته راتسليم کړ. داود خپل ځان د دېوال او د قوي دروازو په

لرونکي ښار کې کلابند کړی دی.> ۸ نو شائول خپل ټول

ځواکونه د جگړې دپاره راوغوښتل چې قعيلې ته لار شي او داود او

د هغه سړي محاصره کړي.

۹ کله چې داود واورېدل چې شائول په هغه باندې د حملې کولو

نيت لري، هغه ابياتار کاهن ته وويل: <مقدس پېښېد دلته راوړه.>

۱۰ داود دعا وکړه: <ای څښتنه! د اسراييلو خدايه، ما اورېدلي دي

چې شائول نيت لري چې قعيلې ته راشي او ښار زما يعنې ستا د

غلام په خاطر له منځه يوسي.> ۱۱ آیا د قعيلې ښاريان به ما شائول

ته وسپاري؟ آیا لکه څنگه چې مې اورېدلي دي شائول به په رښتيا

سره راشي؟ ای څښتنه، د اسراييلو خدايه، زه تاته زاري کوم چې

خښتن خواب ورکړ: <شائول به راشي.>

۱۲ داود پوښتنه وکړه: <آيا د قعيلي بناريان به ما او زما سرې

شائول ته وسپاري؟>

خښتن وويل: <هغوی به تاسو وسپاري.>

۱۳ نو داود او د هغه سرې چې شمېر يې شپږسوه تنه وو د قعيلي

خڅه لارل او د يو ځای خڅه به بل ځای ته تلل. کله چې شائول ته

خبر ورسېد چې داود د قعيلي خڅه تبسېدلی دی، نو هغه خپل د تگ

پلان پرېښود.

داود په غرونو کې

۱۴ داود د زيف د دښتې په غرنۍ سيمه کې په محفوظو ځايونو کې

اوسېده. شائول تل هڅه کوله چې هغه پيدا کړي، مگر خداى داود

هغه ته په لاس نه ورکاوه.

۱۵ کله چې داود په حورش کې د زيف په دښته کې ؤ، هغه پوه

شو چې شائول د هغه د وژلو دپاره راوتلی دی. ۱۶ د شائول زوی

يوناتان حورش ته د داود ليدلو له ورغی او هغه ته يې ډاډ ورکړ چې

خداى ستا مل دی. ۱۷ يوناتان وويل: <مه وپرېره، زما پلار به ونه

شي کولى چې تا پيدا کړي. ته به په اسراييلو باندې پادشاه شي او زه

به په رتبه کې ستا نه دوهم يم، زما پلار شائول هم په دې باندې

پوهیږي. < ١٨ هغوی دواړو د خښتن په حضور کې تړون وکړ. وروسته بیا یوناتان کور ته لاړ مگر داود په حورش کې پاتې شو.

١٩ د زیف خلک شائول ته چې په جبعې کې اوسېده لاړل او ورته ویې ویل: < داود زمونږ په سیمه کې، په حورش کې د حخیله په غره کې چې د یهودا د دښتې په جنوب کې پروت دی، پټ شوی دی. > ٢٠ اعلیحضرته! اوس نو کله چې ستاسو خوښه وي راشئ او مونږ د دې مسئولیت په غاړه لرو چې هغه تاسو ته وسپارو. <

٢١ شائول ځواب ورکړ: < خښتن دې تاسو ته برکت درکړي ځکه چې تاسو په ما باندې ډېره مهرباني کوئ. > ٢٢ شائول زیاته کړه: < لاړ شی، نور تیاری هم ونیسئ او معلومه کړئ چې داود د عادت له مخې چېرته ځي او چا دی په هغه ځای کې لیدلی دی. ما اورېدلي دي چې هغه ډېر مکرجن دی. > ٢٣ د هغه د پېښلو ټول ځایونه معلوم کړئ او د واضح معلوماتو سره بېرته ماته راشئ. وروسته له هغې به زه ستاسو سره لاړ شم، که چېرې د یهودا د سیمې په هر خپل کې وي زه به یې پیدا کړم. <

٢٤ نو دوی رخصت شول او د شائول څخه مخکې زیف ته لاړل. داود او د هغه نفر د معون په دښته کې وو یعنې د یهودا د دښتې د جنوبي برخې په یوې درې کې. ٢٥ شائول او د هغه نفر په لټولو شروع وکړه، کله چې داود ته په دې هکله خبر ورسېد هغه یو لوی گټ ته چې د معون په دښته کې ؤ لاړ او هلته پاتې شو. کله چې شائول دا واورېدل، داود پسې د معون دښتې ته لاړ. ٢٦ شائول د یو غره یوه اړخ ته او داود او د هغه سړي د غره بل اړخ ته تلل او

بیره یې کوله چې د شائول څخه وتبنتي. څنگه چې شائول او د هغه ځواکونه داود او د هغه سر یو ته نژدې کېدل چې دوی ونیسي، (۲۷) یو استازی شائول ته راغی او ویې ویل: <څر راشه! فلسطینیانو زموږ په خاورې یرغل کړی دی.> (۲۸) نو شائول د داود تعقیبول پرېښودل او لاړ چې د فلسطینیانو سره وجنگیږي. له دې کبله دا ځای د تبنتي د گټ په نوم یاد شو. (۲۹) داود لاړ او د عین جدي په محفوظ ځای کې اوسېده.

داود نه غواړي شائول ووژني

۲۴ (۱) کله چې شائول د فلسطینیانو سره د جنگ کولو څخه وروسته راستون شو، هغه خبر شو چې داود د عین جدي په دښته کې دی. (۲) شائول په اسراییلو کې د ډېرو ښو عسکرو څخه درې زره نفره واخیستل او لاړ چې د غرنی وزو گټونو ته نژدې داود او د هغه سړي ولټوي. (۳) هغه په لاره کې د پسونو د پنډېدلو ځای ته نژدې یوې سمخې ته ورغی او لاړ چې خپل حاجت رفع کړي. دا هماغه سمخه وه چې داود او د هغه سړي په کې په اخرنی څنډه کې پټ شوي وو. (۴) د داود سر یو هغه ته وویل: <دا ستا دپاره یو فرصت دی! څښتن تاته ویلي وو چې هغه به ستا دښمن ستا په لاس تسلیم کړي او هرڅه چې غواړې د هغه سره یې وکړې.> داود غلی لاړ او بې له دې چې شائول پوه شي د هغه د چپني څخه یې یوه ټوټه غوڅه کړه. (۵) وروسته بیا د داود وجدان نا ارامه شو، ځکه چې یې د هغه د چپني ټوټه غوڅه کړې وه. (۶) هغه خپلو نفرو ته

وويل: <څښتن دې ما له دې څخه وساتي چې خپل بادار ته چې څښتن هغه د پادشاه په توگه غوره كړى دى زيان ورسوم! زه بايد هغه ته ډېر لږ زيان هم ونه رسوم، ځكه چې هغه د څښتن له خوا غوره شوى پادشاه دى.> (۷) په دې خبرو داود خپل سړي ورتل او هغوى يې پرېښودل چې په شائلو باندې حمله وكړي. شائلو سمخه پرېښودله او په خپله لاره لاړ.

(۸) داود هم د سمخې څخه راووت او شائلو ته يې غږ كړ: <اعليحضرته! زما باداره!> كله چې شائلو شاته وكتل، داود د درناوي په خاطر خپل ځان ځمكې ته تپت كړ. (۹) هغه شائلو ته وويل: <ولې د خلكو خبرې اورئ چې وايي: پام كوه، داود غواړي چې تاته ضرر ورسوي؟> (۱۰) تاسو په خپله وليدل چې همدا اوس په دې سمخه كې څښتن ماته په لاس راكړئ. زما ځينو نفرو زه تشويق كړم چې تاسو ووژنم، مگر ما درباندي رحم وكړ. هغوى ته مې وويل: زه به هيڅكله خپل بادار ته زيان ونه رسوم، ځكه چې څښتن هغه غوره كړى دى چې پادشاه شي. (۱۱) وگوره، اى زما پلاره، زما په لاس كې څه شى دى! ليدلى شې چې دا ستا د چينې يوه ټوټه ده. ما كولى شول چې تا ووژنم، مگر د هغې په ځاى مې يوازې ستا چينه غوڅه كړه. يقين وكړه چې زه ستا په ضد د ياغي توب يا تاته د زيان رسولو په فكر كې نه يم. ما ستا سره غلطي نه ده كړې، مگر ته زما د وژلو په لټه كې يې. (۱۲) څښتن دې قضاوت وكړي چې زمونږ څخه كوم يو ملامت دى! څښتن دې ستا څخه د هغو بدو كارونو بدله واخلي چې زما سره دې كړي دي، خو سره له دې به زه ډېر كم زيان هم تاته در ونه رسوم. (۱۳) لكه چې پخوانى

متل دی: بد کارونه یوازې د بدو خلکو په وسیله ترسره کېږي، نو زه به تاته زیان ونه رسوم. (۱۴) د اسراییلو پادشاه د چا په ضد وتلی دی؟ تاسو څوک تعقیبوی؟ مړ سپی؟ یا ورږه؟ (۱۵) څښتن به قضاوت کوي او هغه به دا پرېکړه کوي چې زمونږ څخه کوم یو ملامت دی. هغه دې دا موضوع وڅېړي، زما دفاع دې وکړي او ستا د لاس څخه دې ما وژغوري.

(۱۶) کله چې داود خپلې خبرې خلاصې کړې، شاول پوښتنه وکړه: <آیا په رښتیا سره دا ته یې، ای داوده زما زویه؟> او په لوړ اواز یې په ژړا پیل وکړ. (۱۷) شاول زیاته کړه: <ته زما څخه زیات نېک یې. تا زما سره ښه رویه، مگر ما ستا سره بده رویه کړې ده. (۱۸) تا نن وښودله چې زما سره دې ښېگڼه وکړه، ځکه سره له دې چې څښتن زه تاته تسلیم کړم مگر تا ونه وژلم. (۱۹) کله چې یو نفر خپل دښمن پیدا کړي آیا هغه به یې له زیان رسولو پرېږدي؟ د هغې رویې په سبب چې نن دې زما سره وکړه څښتن دې تاته اجر درکړي. (۲۰) اوس زه په دې باندې یقین لرم چې ته به پادشاه شې او ستا پادشاهي به په اسراییلو باندې ټینګه شي. (۲۱) مگر زما سره د څښتن په نوم قسم وخوره چې زما اولاده به نه وژنې او زما نوم به زما د پلار د کورنۍ څخه له منځه نه وړي.> (۲۲) نو داود د شاول دپاره قسم وخور. وروسته له هغه شاول خپل کور ته ستون شو، مگر داود او د هغه سړي خپل محفوظ ځای ته لاړل.

هغه وخت راوړسېد چې سموئیل مړ شو. ټول اسراییلیان راغونډ شول او د هغه دپاره یې ویر وکړ. هغه یې په رامه کې په خپله ځمکه کې بنځ کړ. وروسته له هغه داود د فاران دښتې ته لاړ.

داود، نابال او ایجایل

(۲) - (۳) په هغه ځای کې د کالیب د خپل څخه یو سړی ؤ چې

نابال نومېده. هغه د معون د ښار څخه ؤ او د کرمل ښار ته نژدې یې خپله ځمکه درلودله. نابال ډېر شتمن سړی ؤ او درې زره پسونه او زر وزې یې درلودلې. د هغه ښځه ایجایل ښکلې او هوښیاره وه مگر نابال سخت او بد خویه سړی ؤ.

نابال په کرمل کې خپل پسونه سکولودل (۴) او داود چې هغه

وخت په دښته کې ؤ دا خبره یې واورېدله. (۵) نولس تنه ځوانان یې د دې امر سره واستول چې کرمل ته لاړ شي، نابال پیدا کړي او د ده سلامونه هغه ته ورسوي. (۶) داود هغوی ته امر وکړ چې نابال ته ووايي: >خوشاله او ژوندی اوسئ! تاسو ته او ستاسو کورنۍ ته ښه روغتیا غواړم! هغو ټولو ته چې ستاسو سره دي هم روغتیا غواړم! (۷) ما واورېدل چې د پسونو د سکولودلو وخت دی. کله چې ستاسو شپانه زمونږ سره وو، مونږ د هغوی سره بده رویه نه وه کړې. ټول وخت چې هغوی په کرمل کې وو د هغوی څخه هیڅ شی ورک نه شو. (۸) د خپلو خدمتگارانو څخه پوښتنه وکړئ او دوی به درته ووايي. نن خاصه ورځ ده. له دې کبله زما د ځوانانو سره

مهربانه اوسئ. لطف وکړئ څه چې راکولی شی مونږ او خپل زوی داود ته یې ورکړئ.<

۹ د داود نفر راورسېدل او د داود په نوم یې نابال ته پیغام ورکړ. بیا هغوی د ځواب دپاره منتظر شول. ۱۰ نابال د داود خدمتگارانو ته په ځواب کې وویل: <داود څوک دی؟ د یسی زوی څه کار کوي؟ په دې ورځو کې ډېر نوکران د خپلو بادارانو څخه تښتي. ۱۱ آیا هغه ډوډی، اوبه او غوښه چې د خپلو پسونو سکولودونکو دپاره مې تیار کړي دي واخلم او هغو خلکو ته یې ورکړم، چې زه یې نه پېژنم د کوم ځای څخه راغلي دي؟>

۱۲ نو د داود خدمتگاران بېرته هغه ته ورغلل او هرڅه چې نابال ويلي وو ورته بیان یې کړل. ۱۳ داود خپلو نفرو ته امر وکړ: <خپلې تورې له ملا وتړئ!> نو دوی خپلې تورې وتړلې او داود خپله توره وتړله. شاوخوا څلور سوه نفره د داود سره لاړل او دوه سوه نفره د لوازمو سره پاتې شول.

۱۴ د نابال د خدمتگارانو څخه یو نفر د نابال ښځې ایبجایل ته وویل: <آیا تا اورېدلي دي؟ داود د دښتې څخه ځینې استازي زمونږ بدار ته رالېږلي وو چې د هغه سلامونه ورته ورسوي مگر نابال دوی سپک کړل. ۱۵ بیا هم د داود سړي زمونږ سره ډېر ښه وو. هغوی زمونږ سره بده رویه نه ده کړې او ټوله موده چې په دښتې کې د هغوی سره نژدې وو زمونږ هیڅ شی ورک نه شو. ۱۶ په ټوله موده کې چې مونږ د دوی تر څنګ رمې خړولې، لکه د دېوال په شان یې شپه او ورځ زمونږ ساتنه کوله. ۱۷ اوس په دې باره کې فکر وکړه

او وگوره چې ته څه کولای شې، ځکه چې زمونږ په بادار او د هغه په ټوله کورنۍ باندې مصیبت راروان دی. هغه دومره بد خوږه سړی دی چې هیڅوک ورسره خبرې نه شي کولای.

۱۸ ایبجایل وخت له لاسه ورنه کړ، هغې دوه سوه دانې ډوډۍ، د شرابو دوه ژي، پنځه تیار شوي پسونه، پنځه پیمانې وړیتې شوي غلې دانې، د ممیزو سل کلچې او د وچ شویو اینځرو دوه سوه کلچې یې واخیستلې او هغه یې په خرو باندې بار کړې. ۱۹ وروسته بیا هغې خپلو خدمتگارانو ته وویل: <تاسو مخکې لار شئ او زه درپسې ځم. > مگر هغې خپل میره نابال ته څه ونه ویل. ۲۰ هغه په خپل خره باندې سپره وه او د غره لمنې ته راکوزېدله چې ناڅاپه یې داود او د هغه نفر ولیدل چې د هغې خواته راروان وو. ۲۱ داود لږ مخکې ویلي وو: <دا یې فایده و چې د دې سړي شتمني مې په دې دښته کې وساتله، چې د هغه هیڅ شی ورک نه شو. هغه د ښو په بدل کې راسره بد وکړل. > ۲۲ خدای دې ما ووژني که چېرې زه د سهار څخه مخکې د نابال خلکو څخه آخري نارینه هم ونه وژنم.

۲۳ کله چې ایبجایل داود ولید، هغه په بیړه د خپل خره څخه راکوزه شوه او د هغه د درناوي په خاطر ځمکې ته ټیټه شوه. ۲۴ هغه د داود پښو ته پرېوتله او ویې ویل: <ای زما باداره، پرېږدئ چې ملامتي یوازې په ما باندې وي. خپلې خدمتگاري ته اجازه ورکړئ چې خبرې درسره وکړم، واورئ چې ستاسو خدمتگاره څه وایي. > ۲۵ زما بادار دې دغه بې کاره سړي نابال ته توجه نه کوي، هغه کټ مټ د خپل نوم په شان احمق سړی دی! ای باداره، کله چې

ستاسو خدمتگاران راورسېدل زه په هغه ځای کې نه وم. (۲۶) دا
 څښتن دی چې تاسو یې د خپلو دښمنانو څخه د بدل اخیستلو او
 وژلو څخه منع کړي یی. اوس زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نوم او
 ستاسو په سر قسم خورم چې ستاسو دښمنان او هغوی چې غواړي
 تاسو ته زیان ورسوي لکه د نابال په شان به سزا ومومي. (۲۷)
 مهرباني وکړئ، دغه سوغات چې تاسو ته مې راوړی دی قبول کړئ
 او خپلو سړیو ته یې ورکړئ. (۲۸) ای ښاغلیه، هیله لرم کومه خطا
 چې زما څخه شوې ده هغه راته وبخښئ. څښتن به تاسو او
 همدارنگه ستاسو اولاده هم پادشاهان کړي، ځکه چې تاسو د هغه
 دپاره جنگېړئ او ترڅو پورې چې ژوندي یی، بد کار به ونه کړئ.
 (۲۹) که چېرې څوک په تاسو باندې حمله وکړي او ستاسو د وژلو
 هڅه وکړي، ستاسو څښتن خدای به تاسو داسې خوندي وساتي لکه
 څوک چې د یوې قیمتي خزاني ساتنه کوي. خو ستاسو دښمنان به
 لېرې گوزار کړي لکه څنگه چې څوک تیره په مچنوغزه باندې
 گوزاروي. (۳۰) او څه وخت چې څښتن هغه ټول ښه کارونه چې
 ستاسو سره یې وعده کړې سرته ورسوي او تاسو د اسراییلو مشر
 وټاکي، (۳۱) نو باداره! ستاسو وجدان به د بې ځایه وژنې یا د بدلې
 اخیستلو د پښېمانۍ احساس نه کوي. او کله چې څښتن تاسو ته بری
 درکړي نو ما هېره نه کړئ. <

(۳۲) داود ابیجايل ته وویل: >د اسراییلو د څښتن خدای ثنا د دې
 وي چې نن ورځ یې ته زما د لیدلو دپاره راواستولې! (۳۳) ستا د ښه
 قضاوت دپاره دې د خدای شکر وي چې زه دې نن ورځ د وینې
 تویولو او زما په خپل لاس د بدلې اخیستلو څخه وساتم. (۳۴)

څښتن پرېښودم چې تاته زيان ورسوم. مگر زه د اسراييلو د ژوندي
خدای په نوم قسم خورم چې که چېرې تا زما د ليدلو دپاره بېره نه
واي کړې، نو تر سهاره پورې به د نابال ټول نارينه وژل شوي
واي! < ٣٥ > وروسته بيا داود هغه څه قبول کړل چې هغه ته يې
راوړي وو او ورته ويې ويل: < په خير سره خپل کور ته لاړه شه،
ستا خبرې مې واورېدلې او ستا غوښتنه مې ومنله. >

٣٦ > ايجاليل بېرته نابال ته ورغله، هغه په کور کې ؤ او يوه داسې
ميلمستيا يې جوړه کړې وه لکه څنگه چې د پادشاه دپاره جوړېږي.
هغه نېشه ؤ او خوشاله ؤ. نو هغې تر سبا سهاره پورې ده ته هيڅ څه
ونه ويل. ٣٧ > نو وروسته له هغې چې نابال په سهار کې د نېشې
څخه په حال شو، هرڅه چې پېښ شوي وو، هغې ورته وويل. په
هغه باندې د زړه حمله راغله او هغه بېخي فلج شو. ٣٨ > نابال لس
ورځې په همدې حال کې ؤ او وروسته څښتن د هغه ژوند پای ته
ورساوه.

٣٩ > کله چې داود واورېدل چې نابال مړ شو، هغه وويل: < د څښتن
ثنا دې وي! هغه د نابال څخه زما د سپکاوي بدله واخيسته او زه يې
د بد کار څخه وساتلم. څښتن نابال ته د خپلو بديو سزا ورکړه. >
وروسته له هغې داود ايجاليل ته پيغام واستاوه او غوښتنه يې ورڅخه
وکړه چې د ده سره واده وکړي. ٤٠ > د هغه خدمتگاران کرمل ته
لاړل او ايجاليل ته يې وويل: < داود مونږ تاته رالېږلي يو چې تا د
ځان سره بوځو چې د هغه سره واده وکړي. >

٤١ > ايجاليل په ځمکه باندې پرمخې پرېوتله او ويې ويل: < داود ته

داسې ووايي: زه ستاسو وينځه دې ته تياره يم چې ستاسو خدمت وکړم او ستاسو د خدمتگارانو پښې ووينځم. < (٤٢) هغه ژر پاڅېده او په خپل خره باندې سپره شوه. پنځه وينځې يې ورسره روانې شوې، هغه د داود د خدمتگارانو سره لاړله او په دې توگه د هغه بنځه شوه.

(٤٣) همدارنگه داود د اخينوعم سره چې د يزرعيل څخه وه هم واده کړی ؤ او دوی دواړه د هغه بنځې شوې. (٤٤) خو شاول خپله لور ميکال چې د داود بنځه وه فلتي د لايش زوی ته چې د جليم څخه ؤ ورکړه.

داود بيا هم نه غواړي شاول وورني

٢٦ (١) بيا د زيف خلک شاول ته چې په جبعې کې اوسېده لاړل او هغه ته يې وويل: <داود د حخيله په غره کې چې د يهودا دښتې ته مخامخ دی پټ شوی دی. > (٢) نو شاول د اسراييلو د درې زره غوره شويو عسکرو سره د داود د لټولو دپاره د زيف دښتې ته لاړ. (٣) شاول د حخيله په غره کې چې دښتې ته مخامخ په لاره کې دی خپلې خېمې ودرولې، مگر داود په دښته کې پاتې شو. کله چې هغه خبر شو چې شاول د هغه د لټولو دپاره راغلی دی، (٤) هغه جاسوسان واستول او پوه شو چې شاول په رښتيا رارسېدلی دی. (٥) داود سمدستي هغه ځای ته روان شو چې شاول په کې خپلې خېمې ودرولې وې. نو داود هغه ځای وليد چې شاول او د هغه د لښکرو قوماندان ابنير د نير زوی په کې ویده وو. د

شائول نفر د ده په شاوخوا کې پراته وو او شائول د هغوی په منځ کې پروت ؤ.

٦ نو داود د حيتي اخيملک او د يوآب د ورور ايشای څخه (د دوی مور زرويه وه) پوښتنه وکړه: <ستاسو دواړو څخه به کوم يو زما سره د شائول قرارگاه ته ننوزي؟>

ايشای ځواب ورکړ: <زه درسره ځم.>

٧ بيا د شپې په وخت داود او ايشای د شائول قرارگاه ته ورغلل او ويې ليدل چې شائول د هغې په منځ کې ويده دی او نېزه يې خپل سرته نژدې په ځمکه کې ټومبلي ده. ابنير او عسکر د هغه په شاوخوا کې ويده وو. ٨ ايشای داود ته وويل: <نن شپه خدای ستا دښمن ستا په لاس کې درکړی دی. اوس اجازه راکړه چې هغه په يو گوزار د هغه په خپله نېزه د ځمکې سره مېنځ کړم او دوهم گوزار به پرې ونه کړم.>

٩ مگر داود ايشای ته وويل: <هغه له منځه مه وړه! څښتن به په يقين سره هغه چاته سزا ورکړي چې د هغه غوره شوي پادشاه ته زيان ورسوي.> ١٠ داود زياته کړه: <په ژوندي څښتن قسم، هغه ورځ به راشي چې څښتن شائول ووژني. يا په خپل اجل مړ شي او يا په جگړه کې ووژل شي.> ١١ څښتن دې داسې نه کړي چې زه دې هغه چاته د زيان رسولو هڅه وکړم چې څښتن پادشاه کړی دی! اوس هغه نېزه او د اوبو کوزه چې د ده سرته ايښې دي راواخله او څه چې لاړ شو.> ١٢ نو داود نېزه او د اوبو کوزه چې د شائول

سرته اینې وې راواخیستلې او هغه او ایښای لارل. هیچا ونه لیدل او پوه نه شول چې څه پېښ شول او هیڅوک راوینښ نه شو. هغوی ټول ویده وو، ځکه چې څښتن په هغو ټولو باندې دروند خوب راوستی ؤ.

۱۳) بیا داود د درې بلې خواته تېر شو او د غونډۍ په سر باندې ودرېد. د دوی ترمنځ زیاته فاصله وه. ۱۴) داود ابنیر او د شائول لښکرو ته نارې ووهلې: <ای ابنیره! ته زما اواز اورې؟>

ابنیر ځواب ورکړ: <ته څوک یې چې نارې وې او پادشاه راپاڅوې؟> ۱۵) داود ځواب ورکړ: <ای ابنیره! په اسرایلو کې ستا په شان تکړه سړی څوک شته؟ نو بیا ولې د خپل بادار یعنی پادشاه ساتنه نه کوي؟ همدا اوس یو څوک قرارگاه ته ننوتی ؤ چې ستا بادار ووژني. ۱۶) ای ابنیره! ته په خپله وظیفه کې ناکام شوې، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاسو ټول د مرگ وړ یئ، ځکه چې تاسو د خپل بادار چې څښتن هغه پادشاه کړی دی ساتنه نه ده کړې. وگوره! چېرته ده د پادشاه نېزه؟ چېرته ده د اوبو هغه کوزه چې د هغه سرتو اینې وه؟>

۱۷) شائول د داود اواز وپېژانده او ویې ویل: <ای زما زویه داوده، آیا دا ستا اواز دی؟>

داود ځواب ورکړ: <هو، اعلیحضرته! دا زما اواز دی.> ۱۸) او هغه زیاته کړه: <ای باداره، تاسو ولې خپل نوکر تعقیبوی؟ ما څه کړي دي؟ کوم جرم مې کړی دی؟ ۱۹) ای اعلیحضرته، زما خبرې

واورئ، که چپرې داسې وي چې خښتن تاسو زما په ضد لمسولی
 یئ، نو یوه نذرانه دې قبوله کړي. مگر که چپرې دا د ځینو خلکو کار
 وي، نو د خښتن لعنت دې په هغوی باندې نازل شي. ځکه چې
 هغوی زه د خښتن د وطن څخه چیرته چې زما کور و بل هېواد ته
 وشړلم. یعنې دا چې هغوی ما مجبوروي چې د پردیو خدایانو عبادت
 وکړم. (۲۰) اوس مه پرېږدئ چې د خښتن د حضور څخه لېرې په
 پردی خاوره کې ووژل شم. د اسراییلو پادشاه د څه دپاره راوړي
 چې زما په شان یوه ورېره ووژني؟ هغه ولې لکه د یوې زرکې په شان
 ما لټوي؟ <

(۲۱) شائلو ځواب ورکړ: <ما خطا کړې ده! بېرته راشه، ای زما
 زویه داوده! په دې خاطر چې نن شپه دې زه ژوندی پرېښودم، زه به
 بیا هیڅکله تاته زیان ونه رسوم. زما رفتار احمقانه و! ما ډېره لویه
 غلطی کړې ده.>

(۲۲) داود ځواب ورکړ: <ای اعلیحضرته! ستاسو نېزه دلته ده،
 ستاسو د سړیو څخه دې یو نفر راشي او هغه دې واخلي. (۲۳)
 خښتن هر هغه چاته اجر ورکوي چې نېک او وفادار وي. هغه نن ته
 ماته په لاس راکړی وې مگر ما ونه غوښتل هغه چاته زیان ورسوم
 چې خښتن د پادشاه په توگه غوره کړی دی. (۲۴) لکه څنګه چې
 نن ما ستا ژوند وژغوره، نو خښتن دې هم زما ژوند وژغوري او ما
 دې د ټولو مصیبتونو څخه خلاص کړي.>

(۲۵) نو شائلو داود ته وویل: <ای زما زویه داوده! خدای دې تاته
 برکت درکړي، ته به مهم کارونه وکړې او په هغو کې به بریالی یې.>

نو داود په خپله لاره لار او شائلو خپل کور ته ستون شو.

داود بیا په فلسطینیانو کې پناه اخلي

۲۷ ﴿۱﴾ خو داود د خپل ځان سره فکر وکړ: > یوه ورځ به شائلو ما ووژني، زما دپاره تر ټولو بڼه خبره دا ده چې د فلسطینیانو خاورې ته وتښتم. نو شائلو به په اسراییلو کې زما د لټون څخه لاس واخلي او زه به د هغه له لاسه خلاص شم. < ﴿۲﴾ نو داود د خپلو شپږسوه نفرو سره د اسراییلو د سرحد څخه تېر شو او د جت پادشاه آخیش ته چې د معوک زوی ؤ ورغی. ﴿۳﴾ داود او د هغه نفر په جت کې د آخیش سره ځای په ځای شول. د هر سړي سره خپله کورنۍ وه. همدارنگه د داود سره خپلې دوه بڼې یعنې یزرعیلي اخینوعم او د نابال کونډه اییجایل کرملې وې. ﴿۴﴾ کله چې شائلو واورېدل چې داود جت ته تښتېدلی دی، هغه د داود د لټولو هڅه پرېښوده.

﴿۵﴾ داود آخیش ته وویل: > که زما څخه خوشاله یی ماته یو وړوکی ښار راکړی چې په کې واوسېږم. باداره! زما دپاره دا لازمه نه ده چې ستاسو سره په پایتخت کې واوسېږم. < ﴿۶﴾ نو آخیش په هغه ورځ داود ته د صقلغ ښار ورکړ او له دې کبله د صقلغ ښار تر نن ورځې پورې د یهودا د پادشاهانو دی. ﴿۷﴾ داود یو کال او څلور میاشتې د فلسطینیانو په خاوره کې ژوند وکړ.

﴿۸﴾ په دې دوران کې به داود او د هغه نفرو په جشوریانو، جرزیانو

او عماليقيانو باندې حملې کولې. دغه قومونه د ډېرې اوږدې مودې راپدېخوا په هغه خاوره کې چې د شور څخه تر مصر پورې رسېده اوسېدل. (۹) کله به چې داود په يوې سيمې باندې حمله کوله نو يو سړی يا ښځه به يې هم ژوندی نه پرېښود. همدارنگه د هغوی پسونه، غوايان، خره، اوبنان او حتی کالي به يې اخيستل. بيا به بېرته آخيش ته راستنېده. (۱۰) کله به چې آخيش پوښتنه کوله: <دا ځل دې په کوم ځای باندې يرغل کړی دی؟> داود به ورته ويل: <زه د يهودا جنوبي برخې ته> يا <د يرحمئيل سيمې ته> يا <هغې سيمې ته تللی وم چې قينيان په کې اوسېږي.> (۱۱) داود به هر يو سړی او ښځه وژل، ترڅو چې هيڅوک ونه شي کولای بېرته جت ته لاړ شي او خبر ورکړي چې داود او د هغه سړيو په رښتيا سره څه کړي دي. تر هغه وخته پورې چې داود په فلسطين کې اوسېده همداسې به يې کول. (۱۲) آخيش په داود باندې باور کاوه او د ځان سره به يې ويل: <د هغه خپل قوم اسراييل د هغه څخه دومره زياته کرکه کوي، چې هغه به ټول عمر زما خدمت کوي.>

۲۸ (۱) په هغو ورځو کې فلسطينيانو خپل ځواکونه راغونډ کړل چې د اسراييلو سره جنگ وکړي. آخيش داود ته وويل: <ته بايد پوه شې چې ته او ستا سړي بايد زما د لښکرو سره ملگرتيا وکړئ.> (۲) داود وويل: <تاسو به په خپله ووينئ چې ستاسو نوکر څه کولی شي.>

آخيش ځواب ورکړ: <ډېر ښه، زه به تا ټول عمر خپل ساتونکی

شائول د یوې کوډگرې سره مشوره کوي

٣ په دې وخت کې سموئیل مړ شوی ؤ او ټولو اسرائیلیانو د هغه دپاره ویر کړی ؤ او هغه یې په خپل ښار یعنې رامه کې ښخ کړی ؤ. شائول کوډگران او هغه خلک چې د مړو د ارواحگانو سره خبرې کولې د اسرائیلو څخه شړلي وو.

٤ د فلسطینیانو لښکرې سره راټولې شوې او د شونیم ښار ته نژدې یې خېمې ودرولې. شائول ټول اسرائیلیان راغونډ کړل او د جلبوع په غره کې یې خېمې ودرولې. ٥ کله چې شائول د فلسطینیانو ځواکونه ولیدل هغه ووېرېد او زړه یې سخت ریږده. ٦ نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې څه وکړي، مگر څښتن هغه ته نه د خوبونو، نه د اوریم په استعمالولو او نه د نبیانو په وسیله ځواب ورکړ. ٧ نو شائول خپلو درباریانو ته حکم وکړ: >ماته یوه ښځه راپیدا کړئ چې کوډگره وي او د مړو د ارواحگانو سره مشورې کوي چې زه هغې ته ورشم او ورڅخه پوښتنه وکړم.< هغوی ځواب ورکړ: >د عین دور په ښار کې یوه کوډگره ښځه شته.<

٨ نو شائول خپله څپره بدله کړه، نور کالي یې واغوستل او د خپلو دوه نفرو سره د شپې په تیاره کې هغې ښځې ته ورغی. هغه ورته وویل: >زما دپاره د ارواحگانو سره مشوره وکړه او ماته ووايه

چې څه کېدونکي دي. هغه سړی ماته راوغواړه چې زه یې نوم درته وایم. < ۹ > مگر بڼځې هغه ته وویل: < بېشکه ته پوهېږې چې شاتول څه کړي دي، هغه کوډگران او هغه څوک چې د مړو د ارواحگانو سره خبرې کوي د هېواد څخه شړلي دي. ولې دې راته دام ایښی دی چې ومې وژنې؟ >

۱۰ شاتول هغې ته د ژوندي څښتن په نوم باندې قسم وخور او ویې ویل: < په دې کار به ته سزا ونه مومي. >

۱۱ نو بڼځې پوښتنه وکړه: < څوک درته راوغواړم؟ >

هغه وویل: < سموئیل راته راوغواړه. >

۱۲ کله چې هغې بڼځې سموئیل ولید، په لوړ اواز یې چیغې ووهلې. هغې شاتول ته وویل: < زه دې ولې وغولولم؟ ته شاتول یې! >

۱۳ پادشاه هغې ته وویل: < مه وپرېره! څه شی وینې؟ >

بڼځې په ځواب کې وویل: < زه یوه ارواح وینم چې د ځمکې څخه بیرون راوړي. >

۱۴ هغه پوښتنه وکړه: < هغه د څه شي په شان ښکاري؟ >

هغې وویل: < یو زور سړی چې چپنه یې اغوستې ده راپورته کېږي. > نو شاتول پوه شو چې سموئیل دی، هغه د درناوي په خاطر

په ځمکه باندې پرمخې پرېوت.

۱۵) سموئیل شائول ته وويل: <زه دې ولې په تکليف کړم چې بېرته راشم؟>

شائول وويل: <زه په لوی مصيبت باندې اخته يم. فلسطينيان زما سره جگړه کوي، خدای زما څخه خپل مخ اړولی دی او ماته نور نه د نيوانو او نه د خوبونو په وسيله ځواب راکوي. نو تاسو مې د دې دپاره راوغوښتلئ چې راته ووايئ چې څه وکړم.>

۱۶) سموئیل وويل: <اوس چې څښتن ستا څخه مخ اړولی دی او ستا دښمن شوی دی ولې زما سره مشوره کوي؟> ۱۷) څښتن هغه څه کړي دي چې زما په وسيله يې تاته ويلي وو. هغه ستا څخه پادشاهي اخيستي او داود ته يې ورکړې ده. ۱۸) تا د څښتن د حکم څخه سرغړونه وکړه او د هغه قهر او غضب دې عماليقيانو ته ونه ښود. نو ځکه څښتن دا ورځ په تا باندې راوستې ده. ۱۹) پرته له دې به څښتن اسراييل او تا دواړه فلسطينيانو ته په لاس ورکړي او سبا به ته او ستا زامن زما سره يي. څښتن به د اسراييلو لښکر هم فلسطينيانو ته تسليم کړي.>

۲۰) شائول سمدلاسه پرېوت او په ځمکه باندې اوږد وغزېده. د سموئیل له خبرو څخه ډېر ووېرېده. هغه خپل قوت له لاسه ورکړی ؤ ځکه چې هغه ټوله ورځ او ټوله شپه هيڅ شی نه ؤ خوړلی. ۲۱) کله چې هغه ښځه شائول ته ورغله او ويې ليدل چې هغه ډېر ووېرېده، هغې ورته وويل: <گورئ، باداره! ما خپل ځان په خطر کې واچاوه

او تاسو چې څه ماته ويلې وو هغه کار مې وکړ. (۲۲) اوس مهرباني وکړئ څه چې زه وایم هماغسې وکړئ. اجازه راکړئ چې ستاسو دپاره یو څه خواړه تیار کړم. تاسو باید څه وخورئ ترڅو د سفر دپاره پوره قوت پیدا کړئ. <

(۲۳) شائول انکار وکړ او ویې ویل: <نه یې خورم. > مگر د هغه نفرو او هغې بنځې هغه وهڅاوه او هغه د دوی خبره ومنله. هغه د ځمکې څخه راپورته شو او په کټ باندې کښېناست. (۲۴) هغې بنځې په کور کې یو چاغ سخوندر درلود، هغه یې په بیره سره حلال کړ. وروسته هغې یو څه اوږه راواخیستل، ویې اغزل او فطیره ډوډۍ یې پخه کړه. (۲۵) بیا یې هغه خواړه د شائول او د هغه د نفرو په مخ کې کېښودل او هغوی وخورل. په هماغه شپه هغوی پاڅېدل او روان شول.

فلسطینیان داود نه قبلوي

۲۹ (۱) فلسطینیانو خپل ټول ځواکونه په افیق کې راټول کړل او اسرایلیانو په یزرعیل کې د چینې سره خپلې خېمې ودرولې. (۲) د فلسطین پادشاهانو د خپلو سل کسيزو او زر کسيزو ټولنو سره حرکت وکړ. داود او د هغه نفر د آخیش پادشاه سره په هغوی پسې روان شول. (۳) د فلسطینیانو قوماندانانو دوی ولیدل او پوښتنه یې وکړه: <دا عبرانیان دلته څه کوي؟>

آخیش ځواب ورکړ: <دا داود دی، چې د اسراییلو د پادشاه شائول

عسکري منصبدار دی. هغه زما سره د یو کال نه زیاته موده اوسپري. له هغې ورځې څخه چې دی ماته اوبنتی دی ما په هغه کې هیڅ غلطی نه ده موندلې. <

۴ مگر د فلسطینیانو قوماندانان په آخیش باندې په قهر شول او هغه ته یې وویل: <دا سړی بېرته هغه بنار ته ولېږه چې هغه ته دې ورکړی دی. هغه مه پرېږده چې زمونږ سره جنګ ته لاړ شي، کېدای شي چې د جنګ په وخت کې هغه زمونږ په ضد شي. ځکه هغه ته بڼه فرصت دی چې زمونږ د نفرو د سرونو پرې کولو په وسیله د خپل بادار مهرباني حاصله کړي. ۵> دا هماغه داود دی د چا په هکله به چې خلکو د گډېدلو په وخت کې دا سندري ويلي: شائل زرگونه وژلي دي، خو داود د یو په لس د هغه نه زیات وژلي دي.>

۶ نو آخیش داود راوغوښت او ورته ويلي: <زه د اسرايلو د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ته ماته وفادار یې او زه په دې خوښ یم چې زما سره لاړ شي او وجنګېږي. د هغې ورځې څخه چې ته ماته را اوبنتی یې په تا کې مې کومه غلطی پیدا نکره. مگر نور پادشاهان تا نه خوښوي. ۷> اوس بېرته کور ته وگرځه او هیڅ داسې کار ونه کړې چې د سولې خلاف وي او فلسطیني پادشاهان ورباندې خفه شي.>

۸ داود ځواب ورکړ: <ای بناغلیه، زما څخه کومه غلطی شوې ده؟ لکه څنګه چې تاسو وایئ، له هغې ورځې څخه چې ما ستاسو خدمت شروع کړی دی په ما کې مو هیڅ غلطی ونه موندله. نو ولې زه نه شم کولی چې ستاسو سره لاړ شم او د خپل بادار پادشاه د

٩ آخيش ځواب ورکړ: <زه يې منم، زما په نظر کې ته لکه د
خدای د فرښتې په شان وفادار يې، مگر قوماندانانو وويل چې ته نه
شي کولی چې زموږ سره جنگ ته لاړ شي. ١٠ نو ای داوده! تاسو
ټول چا چې شاتول پرېښود او ماته راواوښتئ، سبا سهار مجبور
ياستئ چې وختي پاڅېږئ او څنگه چې رڼايي شي نو لاړ شئ.>

١١ نو داود او د هغه سړي سهار وختي پاڅېدل چې بېرته د
فلسطين خاورې ته لاړ شي. فلسطينيان يزريعيل ته روان شول.

د عماليقيانو په خلاف جگړه

٣٠ ١ داود او د هغه نفر په دريمه ورځ صقلغ ته ورسېدل. هغه
مهال چې هغوی هلته نه وو، عماليقيانو د يهودا په جنوب او صقلغ
باندې يرغل کړی ؤ. صقلغ يې سوزولی ؤ ٢ او ښځې او کوچنيان
يې د اسيرانو په توگه له ځان سره بيولي وو، مگر څوک يې وژلي نه
وو. ٣ کله چې داود او د هغه نفر صقلغ ته راوړسېدل دوی پوه
شول چې ښار سوزېدلی دی او د هغوی ښځې، زامن او لورگانې
اسيران شوي دي. ٤ نو داود او د هغه نفرو په لوړ اواز سره تر
هغې پورې وژړل چې په هغوی کې نور د دې توان پاتې نه شو چې
وژاري. ٥ حتی د داود دوه ښځې، يزريعيلي اخينوعم او د کرملې
نابال کونډه اييجایل هم اسيرې شوې وې.

٦ داود ډېر زيات پريشانه شو ځكه چې د هغه نفرو د هغه د

سنگسارولو خبرې كولې. هغوى د خپلو ماشومانو د لاسه وركولو له كبله ډېر په قهر وو. مگر داود د خپل څښتن خدای څخه د زړه قوت لاس ته راوړ. ٧ بيا داود د اخيملك زوى ابياتار كاهن ته وويل:

<مقدس پېشبند ماته راوړه> او ابياتار دا كار وكړ. ٨ داود د څښتن څخه پوښتنه وكړه: <آيا زه د هغو يرغلگرو پسې ورشم؟ او هغوى ته به ورسيرم؟>

څښتن ځواب وركړ: <ورپسې ورشه! ته به په يقين سره هغوى ته ورسېږې او اسيران به ازاد كړې.>

٩ نو داود او د هغه شپږسوه نفره روان شول. كله چې هغوى د

بسور خوږ ته ورسېدل د دوى څخه ځينې هلته پاتې شول. ١٠ داود د څلورسوه نفرو سره تعقيبولو ته دوام وركړ. نور دوه سوه نفره دومره سترې شوي وو چې ويې نه شو كولى د هغه خوږ څخه تېر شي نو دوى شاته پاتې شول.

١١ د داود نفرو يو مصري سړى په صحرا كې پيدا كړ او هغه يې

داود ته راوست. هغه ته يې يو څه خواړه او اوبه وركړل، ١٢ همدارنگه يې د اينځرو له كلچې څخه يوه ټوټه او د مميزو دوه كلچې وركړې. وروسته له دې چې هغه يې وخورلې هغه بېرته قوي شو ځكه چې هغه درې ورځې او درې شپې نه څه خوړلي وو او نه څه څښلي وو. ١٣ داود د هغه څخه پوښتنه وكړه: <ستا بادار څوك

دى او د كوم ځاى يې؟>

هغه ځوان ځواب ورکړ: <زه مصري يم او د يوه عماليقي غلام يم. درې ورځې کيږي چې ناروغ شوی يم، په دې خاطر مې خپل بادار پرېښودم. (۱۴) مونږ د کريتيانو په علاقه، د يهودا په جنوبي برخه او د کاليب په سيمه باندې يرغل وکړ او همدارنگه مونږ د صقلغ ښار وسوزاوه.>

(۱۵) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <آيا ته به ما د هغو يرغلگرو پورې ورسوي؟>

هغه ځواب ورکړ: <ماته د خدای په نوم باندې قسم وخوره چې ته به مې نه وژنې او نه به مې خپل بادار ته په لاس کې ورکوې، نو زه به تا هغوی ته ورسوم.> (۱۶) نو دغه مصري داود هغوی ته ورساوه. يرغلگران په هر ځای کې خپاره شوي وو او د هغه ډېر لوی غنيمت له کبله چې د فلسطين او يهودا څخه يې نيولی ؤ، خوړل يې او څښل يې او جشن يې نيولی ؤ. (۱۷) په راتلونکې ورځ د لمرخاته څخه مخکې داود په هغوی باندې حمله وکړه او تر ماښامه پورې يې جنگ وکړ. بې له هغو څلورسوه ځوانانو چې په اوبنانو باندې سپاره شول او وتښتېدل بل هېڅ يو ورڅخه په تېښته بريالی نه شو. (۱۸) داود ټول شيان چې عماليقيانو وړي وو وژغورل چې په هغو کې د هغه دوه ښځې هم شاملې وې. (۱۹) هيڅوک نه ؤ ورک شوی، نه ځوان او نه زور، نه زامن او نه لورگانې او نه هغه شيان چې عماليقيانو د خپلو ځانونو دپاره د غنيمت په توگه نيولي وو. داود هرڅه بېرته تر لاسه کړل. (۲۰) همدارنگه داود د عماليقيانو ټولې رمې او پادې واخيستلې او د هغه نفرو دا د نورو څارويو په مخکې

بیول او ویل یې: <دا د داود غنیمت دی!>

۲۱) وروسته بیا داود هغو دوه سوه نفرو ته ورغی چې له ډېرې

ستومانی څخه یې نه شو کولی چې د هغه پسې لاړ شي او د بسور په

خوږ کې د هغه څخه شاته پاتې شوي وو. هغوی د داود او د هغو

خلکو هرکلي ته ووتل چې د هغه سره وو. څنگه چې داود او د هغه

نفر ورنژدې شول هغه د هغوی سره روغېر او د احوال پوښتنه وکړه.

۲۲) مگر ځینو بدو او بې کاره سړیو چې د داود سره تللي وو

ووویل: <دوی زمونږ سره لاړ نه شول نو مونږ به د غنیمت څخه دوی

ته هیڅ ورنه کړو. دوی کولی شي چې خپلې بڼې او ماشومان

واخلي او لاړ شي.>

۲۳) مگر داود ځواب ورکړ: <ای زما ورونو! د هغه شیانو سره چې

څښتن مونږ ته راکړي دي داسې کار نه شی کولی! څښتن مونږ

سلامت وساتلو او په یرغلګرو باندې یې مونږ ته بری راکړ. ۲۴)

څوک به په دې هکله ستاسو سره موافق نه دي. د هغه سړي برخه به

چې د لوازمو سره پاتې کېږي د هغه چا د برخې سره برابره وي چې

جنگ ته ځي. د ټولو برخې به یو برابر وي.> ۲۵) داود دا یو قانون

وټاکه او له هغه وخت نه تر نن ورځې پورې په اسراییلو کې د هغه

څخه پیروي کېږي.

۲۶) کله چې داود صقلغ ته ستون شو، هغه د غنیمت یوه برخه خپلو

ملګرو ته چې د یهودا سپین ږيري وو د دې پیغام سره ولېږله: <دا د

هغه غنیمت یوه برخه چې مونږ د څښتن د دښمنانو څخه نیولی ؤ

ستاسو دپاره سوغات دی.> ۲۷) هغه دا سوغاتونه هغو خلکو ته

چې په بیت ئیل، د یهودا د جنوب په راموت کې او هغو خلکو ته چې
 د یتیر، (۲۸) عروعر، سفموت، اشتموع، (۲۹) او د راکال په بنارونو
 کې وو او هغو بنارونو ته چې د یرحمئیلیانو او د قینیانو خپلونه په
 کې اوسېدل، ولېږل. (۳۰) همدارنگه یې هغو خلکو ته چې د حرما،
 بورعاشان او عتاق په بنارونو کې وو (۳۱) او د حبرون خلکو ته یې
 هم ولېږل. په دې توګه داود دا سوغاتونه ټولو هغو ځایونو ته ولېږل
 چېرته چې هغه او د هغه سړي په کې ګرځېدلي وو.

د شائول او د هغه د زامنو مړینه

(اول تواریخ ۱۰: ۱ - ۱۲)

۳۱ (۱) فلسطینیانو د جلبوع په غره کې د اسرائیلو سره جنگ
 وکړ. په هغه ځای کې ډېر اسرائیلیان ووژل شول او پاتې یې چې په
 هغو کې شائول پادشاه او د هغه زامن هم شامل وو و تبتېدل. (۲)
 مګر فلسطینیانو هغوی ډېر سخت تعقیب کړل او د شائول درې زامن،
 یوناتان، ایناداب او ملکیشوع یې ووژل. (۳) د شائول شاوخوا
 جګړه ډېره سخته شوه او کله چې غشي ویشتونکي هغه ته ورسېدل
 نو هغه یې ډېر سخت ټپي کړ. (۴) شائول خپل عسکر ته چې د هغه
 وسله یې انتقالوله وویل: >خپله توره راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا
 کافر فلسطینیان راباندې نه ملنډې ووهي، نه مې په عذاب کړي او نه
 مې ووژني.< مګر هغه ځوان د دې کار څخه ډېر ووېرېد. نو شائول
 خپله توره راواخیستله او ځان یې ورباندې وغورزاوه. (۵) کله چې
 هغه ځوان ولیدل چې شائول مړ شوی دی، نو هغه هم په خپلې تورې
 باندې ځان وغورزاوه او د شائول سره یوځای مړ شو. (۶) نو په

دې ډول شائلول، د هغه درې زامن، هغه ځوان عسکر او د هغه ټول جنگيالي په هغه ورځ يوځای سره مړه شول. (۷) کله چې د يزرعيل د درې د بلې خوا او د اردن د سيند د ختيځې خوا اسراييليانو واورېدل چې د اسراييلو لښکر تښتېدلی دی او دا چې شائلول او د هغه زامن وژل شوي دي، دوی خپل ښارونه پرېښودل او و تښتېدل. نو فلسطينيان راغلل او په دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

(۸) د جنگ څخه يوه ورځ وروسته فلسطينيان د مړو د لوټ کولو دپاره ورغلل، نو هغوی د شائلول او د هغه د درې زامنو مړي پيدا کړل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. (۹) دوی د شائلول سر پرې کړ، د هغه څخه يې زغرې وويستلې او د فلسطين ټول هېواد ته يې استازي ولېږل چې دا زېری په خپلو بتخانو او خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي. (۱۰) دوی د شائلول وسلې د عشتاروت په بتخانه کې کېښودلې او د هغه مړی يې د بيت‌آشان په دېوال باندې مېخ کړ.

(۱۱) کله چې په جلعاد کې د يابيش د ښار خلکو د هغه څه په باره کې چې فلسطينيانو په شائلول باندې کړي وو، واورېدل، (۱۲) د هغوی ترټولو زړور سړي ووتل او ټوله شپه يې بيت شان ته سفر وکړ. هغوی د شائلول او د هغه د زامنو مړي د دېوال څخه راګوز کړل، يابيش ته يې راوړل او هلته يې وسوزول. (۱۳) وروسته بيا هغوی د دوی هډوکي راواخيستل، هغه يې په ښار کې د غز د ونې لاندې ښخ کړل او د اوو ورځو دپاره يې روژه ونيوله.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.9066

afghanbibles.org © د ختيځ افغانستان ۲۰۲۱

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.